



Tirsdag den 2. februar 2021 (D)

1

59. møde

Tirsdag den 2. februar 2021 kl. 13.00

Dagsorden

1) Eventuelt: 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 134:

Forslag til folketingsbeslutning om rigsretstiltale mod forhenværende minister Inger Støjberg.

(Forslag som fremsat (i betænkning) 27.01.2021. Anmeldelse (i salen) 27.01.2021. 1. behandling 28.01.2021. Tillægsbetænkning 29.01.2021).

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Mødet er åbnet.

Kl. 13:00

Samtykke til behandling

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Det punkt, som er opført som nr. 1 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.

Det er givet.

Kl. 13:00

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 134:

Forslag til folketingsbeslutning om rigsretstiltale mod forhenværende minister Inger Støjberg.

(Forslag som fremsat (i betænkning) 27.01.2021. Anmeldelse (i salen) 27.01.2021. 1. behandling 28.01.2021. Tillægsbetænkning 29.01.2021).

Kl. 13:00

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Inden vi kan gå i gang med behandlingen af dette beslutningsforslag, skal jeg oplyse, at jeg i henhold til forretningsordenens § 35, stk. 4, har modtaget en liste med underskrifter fra 19 medlemmer, som har ønsket, at den endelige afstemning om forslagens vedtagelse skal foregå ved navneopråb.

Da vi har et elektronisk afstemningssystem, der fungerer således, at man på hjemmesiden kan se, hvordan hvert enkelt medlem har

afgivet sin stemme, vil jeg, som det også tidligere er sket, foreslå, at afstemningen foregår på sædvanlig vis, det vil sige ved brug af det elektroniske afstemningssystem. Men jeg vil samtidig foranledige, at det fremgår af referatet, hvordan hver enkelt har stemt, og hvem der har undladt at stemme.

For at vi kan stemme med afstand, foregår det i tre hold. Og nu er det så første hold, der skal stemme.

Kl. 13:01

Afstemning

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Der stemmes om formandens forslag om, at afstemningen foregår ved brug af det elektroniske afstemningssystem. Hold 1 kan stemme. Værsgo.

Er der flere, der ønsker at afgive deres stemme?

Da det ikke er tilfældet, vil jeg bede hold 1 om at forlade Folketingssalen. Men husk at holde god afstand. Tak.

Dem, der er her nu, fra hold 2, må også godt afgive deres stemme. Jeg skal gøre opmærksom på, at der stemmes om formandens forslag om, at afstemningen foregår ved brug af det elektroniske afstemningssystem. Når man har afgivet sin stemme, må man gerne forlade salen, men husk at holde afstand.

Jeg skal høre, om der er flere, som er på hold 2, som ønsker at afgive deres stemme?

Kl. 13:06

Til dem, der er på vej fra hold 3, vil jeg sige, at det, der nu stemmes om, er formandens forslag om, at afstemningen foregår ved brug af det elektroniske afstemningssystem. Når man har stemt, kan man forlade salen, man husk at holde god afstand.

Kl. 13:10

Jeg lader afstemningen køre til kl. 13.15, for det er sådan, at man har fået information om, at man kan stemme til kl. 13.15 i hold 3. Så derfor vil jeg ikke afbryde afstemningen før kl. 13.15.

Kl. 13:15

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Klokken er 13.15. Jeg skal høre, om der er flere, der ønsker at afgive deres stemme. Hvis det ikke er tilfældet, så slutter afstemningen.

For formandens forslag stemte 135 (S, V, RV, SF, KF, LA, ALT, Orla Østerby (UFG), Sikandar Siddique (UFG), Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG), Susanne Zimmer (UFG), Uffe Elbæk (UFG) og 1 EL (ved en fejl)), imod stemte 21 (DF, NB og Inger Støjberg (V)), hverken for eller imod stemte 12 (EL).

Jeg skal som nævnt sige, at det i referatet anføres, hvorledes hvert enkelt medlem har stemt ved afstemningen om beslutningsforslagets endelige vedtagelse, og hvem, der har undladt at stemme.

Jeg skal nu udsætte mødet til kl. 13.30, hvor vi starter med sidste behandling af beslutningsforslag nr. B 134. Vi skal have salen rengjort. Mødet genoptages kl. 13.30.
Mødet er udsat. (Kl. 13:15).

Kl. 13:30

Forhandling

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Mødet er genoptaget.

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig? Værsgo til hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:30

(Ordfører)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er en historisk dag i dag, og det er det, fordi det er yderst sjældent, at Folketinget træffer en beslutning om, hvorvidt man skal stille en minister eller tidligere minister for en rigsret. Det er sådan noget, der sker måske en eller to gange inden for 100 år, eller hvad? Det er i hvert fald mange år siden sidst.

Derfor bør det også have en ordentlig behandling og en god debat. Og sagen er jo, synes vi i Dansk Folkeparti, at når vi skal vurdere, om der bør rejses en rigsretssag, altså om man skal stemme for det beslutningsforslag, vi har foran os lige nu, så skal vi gå tilbage og se på, hvad det var for en situation, vi stod i tilbage i starten af 2016.

»Barnebrude i Danmark? Jeg troede det var løgn da jeg hørte det. Det er selvsagt helt uacceptabelt og det skal stoppes nu!« Sådan sagde Socialdemokratiets Dan Jørgensen, som var meget chokeret over, at det foregik i Danmark. »Tænk sig, at sådan noget kan foregå i Danmark«, sagde Socialdemokraternes udlændingeordfører Dan Jørgensen, og han fortsatte:

»Der må jo være folk i systemet, der har vidst det her, og jeg har tænkt mig nu at indkalde Inger Støjberg i samråd i Folketinget, så hun kan forklare præcis, hvor meget hun har vidst, hvor meget hendes ministerium har vidst, og hvordan sådan noget her overhovedet kan foregå?«

Det var også i starten af 2016, i januar måned, at De Radikales Sofie Carsten Nielsen, der nu er partiformand for De Radikale, sagde til TV 2: Det skal stoppes omgående, der skal ikke være barnebrude i Danmark. Det sagde De Radikales udlændingeordfører, som i øvrigt sagde, at hun var ligeglad med, om ægteskabet var lovligt i hjemlandet, for det er juridisk på linje med misrøgt af børn. Citat slut.

Det er i øvrigt også der, Dan Jørgensen, som jeg nævnte før, indkalder til samråd, men hvor Sofie Carsten Nielsen synes, at det er fuldstændig omsonst. Og hun siger til det faktum, at Dan Jørgensen har kaldt ministeren i samråd om barnebrudene:

»Jeg er meget enig med ministeren for en gangs skyld, og jeg er mere optaget af, at hun får gjort noget ved det end at få tv-tid på et samråd.«

Det var også der, hvor UNICEF blandede sig i debatten, den 26. januar:

»Det er et problem for ligestillingen og for kvinders rettigheder, når piger under 18 år bliver bortgift til ældre mænd.«

»Barnebrude er i strid med FN's børnekonventioner, så holdningen er krystalklar: Det er af det onde«, siger UNICEF i slutningen af januar 2016. »Det er ikke nødvendigvis børn, der er tale om. Og man kan jo fint være kæresten, så det er ikke fordi, vi vil blande os i folks privatliv. Men vi kan se, at piger, der bliver gift, når de er under 18, har større risiko for at dø i barselssengen og få flere børn,

end hun måske ville«, siger generalsekretæren for UNICEF på det her tidspunkt.

Det opgør med reglerne for udenlandske ægteskaber, som ministeren, altså Inger Støjberg, som vi har til behandling her i dag, kommer med, vækker glæde hos Socialdemokraternes socialordfører, fru Pernille Rosenkrantz-Theil, der mener, at det er på tide, at man får ændret praksis på området. Den 28. januar 2016 siger fru Pernille Rosenkrantz-Theil til Jyllands-Posten:

»Det er mig komplet uforståeligt, at det ikke har altid været sådan i vejledningen. Det er absurd at forestille sig, at man i 2016 kan finde på at tillade, at man har barnebrude på den måde.«

Ja, man skulle jo synes, at det efterhånden stod klart. Fru Pernille Rosenkrantz-Theil siger også i MetroXpress den 10. februar, dagen for den her famøse pressemeddelelse, som vi diskuterer:

»Socialdemokraterne mener slet ikke, at man skal have lov til at få asyl, når man har haft sex med en under den seksuelle lavalder. De vil også have stoppet den hidtidige praksis, hvor asylsøgere mellem 15 og 17 automatisk fik lov til at bo med den mand, de kom med.«

Socialordfører Pernille Rosenkrantz-Theil siger her videre:

»Det er jo pædofili og strafbart, og så skal man da slet ikke kunne få asyl. Vi skal have stoppet den hidtidige praksis i mindreårige ægteskaber, hvor man bare har anerkendt dem.«

Mindre overraskende er det måske, at den konservative Naser Khader siger:

»Det er jo, hvad man kalder pædofili, når man har gjort en 14-årig gravid. Vi kan give asyl til de 14-årige, men bør sparke deres voksne mænd ud.«

Når jeg nævner de her ting i dag under slutbehandlingen af det her spørgsmål, er det bare for at genkalde alle folketingsmedlemmers erindring om, hvad det var for en situation, vi stod i i starten af 2016. Hvad var det for et politisk klima, vi havde? Hvad var det, partierne forlangte af den siddende minister? Det var, at der skulle gribes ind, og at der skulle gribes ind hurtigt. Vi kunne ikke have den situation, vi havde, omkring barnebrude her i landet. Og så var der en minister, der rent faktisk greb ind; der rent faktisk gjorde noget ved sagen – præcis som det store, store flertal her i Folketinget, hvis ikke nærmest alle i Folketinget, på daværende tidspunkt ønskede.

Det er gjort klart, at der er sket fejl, ja, og det er også klart, at fejl jo ikke er noget, vi ønsker. Vi ønsker, at lov skal holdes osv. Men man bliver nødt til at sætte sig ind i, hvad det er for en sammenhæng, det her foregår i i 2016, når man skal vurdere, om de fejl, der i givet fald er blevet begået, har en karakter, der kan begrunde en rigsretssag.

Kl. 13:35

Der bliver vi nødt til at se på: Hvad har praksis været for rigsretssager? Hvad er det for nogle omstændigheder, der har gjort, at man tyr til våbenet rigsretssag her fra Folketingets side? Må jeg ikke bare lige sige til det der med, at der bliver begået fejl i regeringen, af ministre, i centraladministrationen, at vi i fredags – i fredags – her i Folketinget får en rapport, der viser, at da statsministeren den 11. marts lukkede Danmark ned, gav hun offentligheden og os her i Folketinget et andet billede end det, der var belæg for? Det siger rapporten, som vi fik i fredags, ganske klart. Er det en fejl? Ja, det er en fejl, ligesom det var en fejl fra statsministerens side, da hun tilbage i november lukkede minkervhervet. Var det en fejl? Ja, for hun havde ikke lovhjemmel til det. Det finder hun ud af i starten af en weekend, hvor hun ikke stopper nedslagtningen af minkene; den fortsætter, fejlen fortsætter, lovbruddet fortsætter.

Er det sådan, at der nu er fuldstændig enighed her i Folketinget om – fra det flertals side, der nu i dag stemmer for en rigsret mod forhenværende minister Inger Støjberg – at Mette Frederiksen så selvfølgelig også kommer i Rigsretten? Nej, undervejs i den her be-

handling og i den offentlige debat, der har været, har der tværtimod været massive, jeg havde nær sagt mængder af folketingsmedlemmer, af dem, der stemmer for i dag, som allerede er i gang med at forklare, hvorfor den her sag omkring Mette Frederiksen og de fejl, der er blevet begået, ikke nødvendigvis kan bære en rigsretssag. Det viser jo om noget, at det her ikke handler om, hvorvidt fejl ikke skal tolereres, og om man skal gribe ind over for fejl – selvfølgelig skal man da det – men det handler om, hvad for en type fejl der begrunder hvilken sanktion, og den her sag kan ikke begrunde en rigsretssag imod Inger Støjberg. Det er jo det, der er sagens kerne.

Det, der jo også gør sig gældende, er, at vi ikke engang endnu ved, hvilket ansvar embedsmændene sidder tilbage med. Vi ved, at undersøgelseskommissionen, Instrukskommissionen, på et senere tidspunkt kommer med vurderingen af embedsmændenes rolle. Hvis det er klokkeklart, at der bliver begået noget i et ministerium, som er ulovligt, så skal embedsmændene selvfølgelig sige fra over for ministeren – det siger sig selv – men hvis ikke man kan komme igennem over for ministeren, er det jo også lige så klokkeklart, at man så stadig væk skal råbe op, man skal stadig væk gøre indsigelse. Nu skal man så gøre det op igennem embedsmandssystemet, hvor det jo så til syvende og sidst lander hos Statsministeriets departementschef, som så selvfølgelig skal sørge for, at der bliver grebet ind.

Normalt vil det jo foregå ved hjælp af en statsminister, som man så orienterer om at noget er galt. I den her sag har vi jo fået blotlagt, at Instrukskommissionen ikke finder, at der er grundlag for at kritisere daværende statsminister Lars Løkke Rasmussen. Det har vi jo fået blotlagt. Det kunne være ret interessant, inden man griber til en rigsretssag mod daværende minister Inger Støjberg, at vide, hvad søren der så er sket i embedsapparatet. For hvor er der så tilgået en klar besked op igennem systemet om, at det her åbenbart er ulovligt, og at det måtte ministeren da forstå?

Eller kunne det tænkes, at man måske ikke var så klar over i det her politiske miljø, der var, i starten af 2016, at det, der foregik, var så klokkeklart ulovligt, men at man er kommet til at adskille nogle asylypar, fordi vi alle sammen ønskede det i starten af 2016, og at der derfor selvfølgelig bagefter, kan man se, er begået nogle fejl i forhold til det lovgrundlag, man så må vurdere der er? Men det er da ikke en fejl, der kan begrunde en rigsretssag. Det er da ikke en fejl, der begrunder, at man nu skal bruge et eller andet sted mellem 50 og 100 mio., kr. på at sætte 15 ud af 18 højesteretsdommere i gang med en rigsretssag. Enhver kan da høre, at det er fuldstændig ude af proportioner.

Derfor vil vi i Dansk Folkeparti endnu en gang appellere til det her Folketing om at lade være med at stemme for den her rigsret. Vi synes, der er så mange gode grunde til ikke at starte en rigsretssag.

Men hvis Folketingets flertal alligevel vælger at gøre det, vil jeg bare afslutningsvis sige, at Folketingets flertal altså så også har et ansvar for, at man så har sat en ny barre for, hvornår man rejser rigsretssager i fremtiden, at man har sat en ny barre for, hvilke fejl fra ministres side der resulterer i en rigsretssag. Man kan ikke lave en rigsretssag mod Inger Støjberg og så senere sige, at de fejl, den nuværende statsminister har begået, fejler man bare ind under gulvtæppet. Så må de også vurderes, i forhold til at en rigsret skal sidde og tage stilling til, hvordan hun skal ifalde det ansvar, som vi jo ved hun må have, på baggrund af de fejl, der er sket, og de ulovligheder, der allerede er sket. Det er ikke til diskussion, det er noget, vi ved er foregået.

Med de her bemærkninger vil jeg bare bede Folketingets medlemmer om virkelig at være sig deres ansvar bevidst, gøre sig deres ansvar bevidst, og vide, at hver enkelt af os, der i dag stemmer, stemmer ud fra, om vi synes, det er rimeligt at lave en rigsretssag mod forhenværende minister Inger Støjberg. I Dansk Folkeparti er vi ikke i tvivl: Vi mener ikke, at den her sag kan bære en rigsret, og vi stemmer selvfølgelig nej.

Kl. 13:40

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Før vi går over til korte bemærkninger, vil jeg sige, at der er et par stykker, som har bedt om at være privatist, og hvis man allerede på nuværende tidspunkt ved, at man vil være privatist, så beder jeg om, at man lige kommer herop og meddeler det, så vi kan tilrettelægge forhandlingerne på den bedste måde.

Men først til de korte bemærkninger. Hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 13:41

Ole Birk Olesen (LA):

Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl for først at referere alle de mange udsagn, som viser, at det her ikke er et spørgsmål om, om man er for eller imod barnebrude, for det er alle. Alle er imod barnebrude – alle ønsker, at den praksis skal stoppes.

Det, der er spørgsmålet her, er, om en minister, vel vidende at det er ulovligt, må igangsætte en administration, som altså er ulovlig, for det har ministeren jo fået at vide. Den her ulovlige administration foregik fra februar 2016 til november 2016, og det vil sige, at i de sidste 2½ år af fru Inger Støjbergs ministertid var administrationen lovlig, og der blev ikke foretaget den her ulovlige administration, som ifølge nogle var nødvendig for at skille barnebrude fra deres ægtefæller. Viser det ikke også ifølge hr. Kristian Thulesen Dahl, at man godt kunne skille barnebrude og deres ægtefæller ad, f.eks. i de sidste 2½ år af fru Inger Støjbergs ministertid, uden at der blev foretaget en ulovlig administration?

Kl. 13:42

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:42

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, jeg tror da helt sikkert, at man set i bagklogskabens ulideligt klare lys kunne have gjort tingene på en anden måde, og det, der også er diskussionen her, er selvfølgelig, at man også kan motivgranske og spørge, om man, hvis man kunne have løst opgaven, selv om man eksempelvis havde haft partshøring, og kunne have overholdt reglerne til punkt og prikke og undgået den situation, vi er i nu, så ikke også kunne forestille sig, at der var nogle, der havde tænkt: Det er da ikke det største problem – så gør vi da det. Man kan også spørge, om det ikke i virkeligheden netop er et tegn på, at det er at skyde gråspurve med kanoner at lave rigsretssag ud af det her. For hvad er motivet så?

Kl. 13:42

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Ole Birk Olesen, værsgo.

Kl. 13:42

Ole Birk Olesen (LA):

Det er aldrig en gråspurv, når en minister siger til sine embedsmænd, at ministeren gerne vil have, at de administrerer på en bestemt måde, og når embedsmændene så siger, at det faktisk vil være ulovligt, så siger ministeren: Gør det alligevel. Det er aldrig nogen sinde en gråspurv, når en minister bevidst går ind i en ulovlig administration, for derved ophæver ministeren skellet mellem Folketinget som den lovgivende magt, som bestemmer, hvordan der skal administreres i Danmark, og ministeren som den udøvende magt, som alene må gøre det, som Folketinget har givet lov til via lovgivningen. Det er aldrig en gråspurv, når en minister ikke kan finde ud af det.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, jeg synes jo, at lige præcis det her kunne være interessant at diskutere, når vi også havde Instrukskommissionens vurdering af embedsmændenes rolle. For hvis det er så krystalklart, som hr. Ole Birk Olesen giver udtryk for her, må de selv samme embedsmænd jo have råbt vagt i gevær op igennem systemet; så må Statsministeriets departementschef jo også være blevet briefet om, at der her var noget, der var klokkeklart ulovligt. Altså, der er jo nogle ender, der ikke helt når sammen her, og det bliver da spændende at følge.

Nu er det jo i dag, vi skal stemme om det her, og sagen er, at man normalt lader tvivlen komme folk til gode, men det gør man ikke her. Man tænker: Vi trækker det tungeste våben, vi har i arsenalet, lige med det samme, og så rejser vi en rigsretssag. Det er ikke i orden.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Så er det fru Rosa Lund, Enhedslisten.

Rosa Lund (EL):

Tak for det. Hr. Kristian Thulesen Dahl holdt jo en lang tale om situationen, vi stod i i 2016, og det, hr. Kristian Thulesen Dahl selv kalder for sagens kerne, uden overhovedet at nævne ministeransvarlighedslovens § 5, stk. 1, og ministeransvarlighedslovens § 5, stk. 2, som jo er, hr. Kristian Thulesen Dahl, det, der er sagens kerne. Hvis hr. Kristian Thulesen Dahl har læst det beslutningsforslag, vi skal stemme om, vil han også vide, at det er det, det handler om. Og derfor synes jeg faktisk, det ville klæde Dansk Folkeparti at forholde sig til netop sagens kerne. Er det ikke alvorligt, hr. Kristian Thulesen Dahl, når en minister bryder loven og taler usandt over for Folketinget?

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I løbet af de sidste 100 år har vi nu rigsretssag nummer to. Er det, fordi alle ministre på de 100 år bare har håndteret tingene til punkt og prikke – der har ikke været nogen fejl, de har altid talt sandt over for Folketinget, og det er ikke, fordi der har været 60, tror jeg det er, næser af divergerende størrelse, som vi har givet ministre bare de sidste tre årtier? Er det bare sådan, det er, eller hvad? Eller er det ikke et udtryk for, at jo, ganske mange ministre har i virkeligheden måttet kritiseres af Folketinget, men at de ikke er kommet for Rigsretten? Der er et eller andet, der bliver lagt oven på den her vurdering, på den her sag, som gør, at det er superdejligt for Enhedslisten lige at få Inger Støjberg for Rigsretten. Der er noget, der kommer til, som ikke har været en del af retspraksis hidtil.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Rosa Lund.

Rosa Lund (EL):

Hr. Kristian Thulesen Dahl, der er bestemt ikke noget ved den her sag, som er superdejligt for Enhedslisten. Det, som er en afgørende

Kl. 13:43 forskel, hr. Kristian Thulesen Dahl, i forhold til de eksempler og de næser, du nævner, er, at dengang har der jo været et Folketing, som var klar til at give en næse, eller en minister, som trak sig. Det er ikke sket i den her sag, og det ved hr. Kristian Thulesen Dahl udmærket godt, for den politiske virkelighed i 2016 og 2017 og 2018 var jo, at hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti holdt hånden over en regering, som brød loven, en minister, som brød loven. Det er alvorligt, hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:46

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:46

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, nu bliver jeg jo bare bekræftet i nøjagtig det samme, som jeg er blevet bekræftet i de seneste uger, når vi har diskuteret den her sag, nemlig at det her ikke handler om lighed for loven, det handler om, hvordan man opfører sig. Det handler om, om man kryber nok. Det handler om, om man på en eller anden måde får gebærdet sig på en måde, så man i Enhedslistens øjne ikke behøver at ifalde en rigsretssag. Og det er måske i virkeligheden det, der er i gang med at varme op til, at det er en anden vurdering, der skal foretages, når vi skal snakke den nuværende statsministers ansvar, f.eks. i minkskandalen, senere – at så har hun ageret på en anden måde. Hun har jo allerede sagt: Jeg begik en fejl, det beklager jeg. Og så er det klart, eller hvad? Eller skulle der være lighed for loven, for så er det jo en juridisk vurdering, altså hvad der er lighed for loven?

Kl. 13:47

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille, uden for grupperne.
Værsgo.

Kl. 13:47

Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG):

Jeg synes jo, at det er rigtigt, at man skal passe på med fejl, men man skal vel også passe på med at begå de samme fejl igen og igen. Under førstebehandlingen mindede jeg ordføreren om, at det parti, han repræsenterede i de gode gamle dage, nemlig Fremskridtspartiet, jo også hidsede sig gevaldigt op, dengang man skulle lave rigsretten imod Erik Ninn-Hansen. Dengang var man også sikker på, at det ville sætte nye standarder, og at man nu ville se rigsretter hele tiden; man var også sikker på, at det ikke var en god idé, og at det ikke ville blive til noget. Erik Ninn-Hansen blev kendt skyldig og fik 4 måneders fængsel.

Så Fremskridtspartiet tog dengang fejl. Nu tager Dansk Folkeparti så fejl igen, og det gjorde jeg venligt opmærksom på under førstebehandlingen. Har man slet ikke brugt noget tid på at tænke på, at det her jo ikke handler om for eller imod barnebrude – vi er alle imod barnebrude. Det handler om loven, og det handler om, at der er en indstilling til Folketinget om, at vi bør rejse en rigsretssag. Og det er den, det store flertal følger, hvorimod Dansk Folkeparti har lavet sin egen vurdering.

Kl. 13:48

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 13:48

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen en indstilling om at rejse en rigsretssag kommer jo, fordi man har bedt nogen om at sætte et arbejde i værk i forhold til at komme med sådan en indstilling. Og det er jo påfaldende, at man med alle de sager, der har været i øvrigt, ikke har iværksat sådan et arbejde

for at lave en indstilling. Så synes jeg også – og det nævnte jeg også i torsdags, da vi havde diskussionen sidst og hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille nævnte det her – at det da er tankevækkende, at de to rigsretssager, som der har været inden for de sidste 100 år, og som vi så taler om, handler om udlændinge, om udlændingepolitik. Det kan jo også have indvirkning her; altså at det i virkeligheden er forskellige afvejninger af, om det er udlændinge, man mener har fået krænket nogle rettigheder, eller om det er danskere. Det synes jeg da også må give anledning til lidt eftertanke.

Kl. 13:48

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille, værsgo.

Kl. 13:48

Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG):

Det er måske, fordi der er nogle partier og nogle politikere, der har det lidt lettere med, at det er udlændinges rettigheder, der bliver krænket. Altså, der er jo nogen, der ligefrem danner partier nærmest for at genere udlændinge. Og det er måske derfor, man tager lidt for let på retsprincipperne, når det er ens egen mærkesag, det pludselig handler om. Det er jo ret tydeligt, at de to eneste partier, der går imod den her rigsretssag, er de to partier, som har udlændingepolitik som deres største mærkesag. Så det er jo en indrømmelse af, at Dansk Folkeparti og for den sags skyld Nye Borgerlige har dobbelte standarder og dermed ikke støtter retsstatsprincippet om, at loven er ens for alle.

Kl. 13:49

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 13:49

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, sådan kan man jo prøve at vende tingene på hovedet; men jeg synes da, vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille, at man må se på, hvad der skete i 2016, altså hvad det var for en situation, vi befandt os i. Vi befandt os i en situation, hvor UNICEF, de politiske partier, alle var dybt forargede over, at der findes barnebrude på de danske asylcentre. Alle er dybt forargede og vil have, at der gribes ind. Og så bliver der grebet ind.

Så taler vi om, om der bliver begået nogle fejl, i forbindelse med at man griber ind. Ja, det gør der nok. Er de fejl af en kaliber, og er den problemstilling i forhold til dem, der bliver adskilt i nogle måneder, så stor, at det kan berettigede en rigsretssag? Absolut nej.

Kl. 13:49

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Kristian Hegaard, Radikale Venstre.

Kl. 13:50

Kristian Hegaard (RV):

Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl for at læse en række citater op, som tydeligt viser, at alle er imod barnebrude, og at det ikke er det, der er forskellige holdninger til. Det, der åbenbart er forskellige holdninger til, er spørgsmålet om lovbrud. For da Dansk Folkeparti og resten af de borgerlige havde magten igennem 3½ år, blokerede man jo for at undersøge den her sag nærmere, på trods af at der var en udtalelse fra Ombudsmanden, der tydeligt viste, at der var tale om en ulovlig instruks. Derfor vil jeg bare høre, om Dansk Folkeparti mener, at politik står over jura: Står politik over jura?

Kl. 13:50

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, politik skal gerne lave jura. Det er jo derfor, vi samlet her i Folketinget. Altså, det, der er sagen her – og det er jo, som om man ikke vil høre, hvad jeg siger – er, at vi ikke taler om, om man skal følge lovgivningen. Vi taler om, at når der i givet fald bliver fundet fejl, skal der være lighed for loven, i forhold til hvordan man bedømmer de fejl. Og det er lighed for loven, som vi anfægter finder sted her. For vi vurderer, at der er en anden barre i forhold til at rejse en rigsretssag over for Inger Støjberg, end der har været i den retspraksis, vi i øvrigt kan finde. Det er derfor, jeg vil sige, at det her ikke handler om det der med, at med lov skal land bygges osv., for det skal man – selvfølgelig skal man det. Det handler om lighed for loven, og det er det, som vi ikke finder kommer til at finde sted med den rigsretssag, man rejser her i dag.

Kl. 13:51

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Kristian Hegaard.

Kl. 13:51

Kristian Hegaard (RV):

Lighed for loven – det er vi også fuldstændig enige i. Og det er jo netop det, den her sag handler om, nemlig om man som minister skal følge den samme lov, som alle andre skal indordne sig efter. Derfor vil jeg høre hr. Kristian Thulesen Dahl: Med de klare juridiske vurderinger, der er fra Ombudsmanden, fra Københavns Byret, fra Instrukskommissionen og fra uvildige advokater, hvad er det, der så gør, at Dansk Folkeparti mener, at der er noget juridisk, der gør, at den her sag ikke skal for Rigsretten?

Kl. 13:51

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 13:51

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, det handler om de tidligere sager, vi ser, i forhold til at ministre på forskellig vis ikke har holdt sig inden for reglerne. Altså, hvordan har Folketinget så traditionelt håndteret de sager? Det har vi gjort med forskellige størrelser af næser, forskellige størrelser af kritikpunkter over for de pågældende ministre, og det mener vi også, fuldstændig med rette, at den her sag burde håndteres i forhold til.

Kl. 13:52

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Så er det hr. Jeppe Bruus, Socialdemokratiet.

Kl. 13:52

Jeppe Bruus (S):

Tak for det. Vi havde i torsdags jo anledning til en ganske lang og grundig debat, hvilket den her sag bestemt også berettiger. I torsdags drøftede vi det synspunkt, som formanden for Dansk Folkeparti udlagde omkring retspraksis og praksis – og nu en gang til. Så jeg vil bare bede hr. Kristian Thulesen Dahl om at bekræfte, at da man tilbage i tamilsagen skulle lave en beretning som den, vi drøfter og skal vedtage i dag, var der et hovedformål, og da anså man, at det her med løgner over for Folketinget ikke kunne berettigede en selvstændig tiltale.

Jeg vil bare have hr. Kristian Thulesen Dahl til at bekræfte, at der faktisk er en nærmest en til en-sammenhæng imellem den beretning, man vedtog tilbage i tamilsagen, og den beretning, vi skal vedtage i dag.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 13:53

nes Morten Bødskov løj også; det fik ingen konsekvenser; hvorfor skal det så have konsekvenser nu? Altså, *ingen* skal lyve, og *alle* ministre skal overholde loven. Under førstebehandlingen hørte vi fru Pernille Vermund sige, at fru Inger Støjbergs ageren i sagen fortjener en næse. Jeg vil bare lige høre, om Dansk Folkeparti også mener, at fru Inger Støjbergs ageren under hele den her sag fortjener en næse.

Kl. 13:55

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, nu er der jo faktisk en juridisk diskussion lige præcis om, i hvilken grad man kan tillægge det betydning, i forhold til hvad man kan her, og det synes jeg da også er helt berettiget. Det er jo bl.a. professor Jørn Vestergaard, der er ude med vurderingen omkring det, og det synes jeg da er helt berettiget man tager ind i den her debat. Det kan være, at det giver anledning til refleksioner hos flertallet i forhold til den måde, man har håndteret det her på. Det synes jeg da er interessant at høre fra dem, der står bag flertalsindstillingen.

I forhold til retspraksis i øvrigt har vi jo stillet et forslag her i Folketinget, der gør, at man får kulegravet retspraksis, så det ikke er en diskussion, vi tager på en kort bemærkning her, men at man i virkeligheden får til et tilbundsgående arbejde i forhold til den retspraksis, der ligger. Det er både, når man rejser sager, som man gjorde tilbage i tamilsagen, men det er også, når man vælger ikke at rejse sager. Det danner jo også retspraksis.

Kl. 13:53

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Jeppe Bruus.

Kl. 13:54

Jeppe Bruus (S):

Jeg mener bare, det er ret væsentligt i forhold til hele spørgsmålet omkring ministeransvarlighedslovens § 5, stk. 2, og den diskussion, der er, og de henvisninger, der nu er til andre sager. Der mener jeg sådan set, at vi fik belyst det i de vurderinger, der har været både i delkonklusionen, fra advokaterne, i vores debat i torsdags og i virkeligheden også i den juridiske diskussion, der så har været hen over weekenden. Der bliver jo ikke rejst et selvstændigt tiltalepunkt efter § 5, stk. 2.

Kl. 13:54

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Tak. Så er det ordføreren. Værsgo.

Kl. 13:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man kan måske godt sige, at det er belyst, men spørgsmålet er, om det er tilbundsgående belyst – altså, om man i virkeligheden har den viden, man skal have nu, for kunne konkludere.

Jeg siger bare, at det er i forhold til retspraksis generelt, for det er jo både, når man rejser sager, som man gjorde i tamilsagen, men det er også, når man ikke vælger at rejse sager mod ministre. Det er jo rigtigt, at der er en sontring imellem, om man har en ulovlighed i det materiale, eller om man har en usandhed, der er givet over for Folketinget, og hvordan det skal vurderes, men det er jo lige præcis noget af det, man ville kunne tage fat om med det forslag, vi har lagt frem. Hvis man vil stemme for det, får vi jo en tilbundsgående undersøgelse af, hvad retspraksis egentlig kan udledes til at være.

Kl. 13:55

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Så er det Sikandar Siddique. Værsgo.

Kl. 13:55

Sikandar Siddique (UFG):

Tak for ordet. Som forholdsvis nyvalgt folketingsmedlem har det været mærkværdigt at høre Dansk Folkepartis perspektiv på debatten her. Det har overvejende været noget at la det her: Socialdemokrater-

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 13:55

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, altså, fru Inger Støjberg har jo selv sagt, at der er begået fejl. Så det synes vi selvfølgelig det er helt berettiget at Folketinget kan udtale en kritik i forhold til. Men altså, jeg synes jo bare, at man kan vende den på hovedet. Det er jo meget godt, at det her kommer frem, altså at andre ministre har gjort sådan og sådan. Det har så ikke fået konsekvenser, og så skal det heller ikke have det her. Så kunne man jo bare vende den om og sige: Jamen hvordan kan det så være, at det store flertal ikke har ment, at de sager skulle have en anderledes konsekvens end en løftet pegefinger og en næse givet af et folketingsudvalg? Det er måske bare, fordi man havde lagt en anden praksis for rigsretssager, end man vælger at gøre i dag.

Kl. 13:56

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Sikandar Siddique.

Kl. 13:56

Sikandar Siddique (UFG):

Jeg vil minde om, at Frie Grønne jo om minkskandalen var ude at appellere til venstrefløjen og sige, at hvis det her handlede om højrefløjen, så havde vi alle sammen sagt: Nedsæt en instrukskommission! Så standarderne må være de samme.

Så vil jeg bare høre en ting nu her på falderebet. Hvis DF mener, at der er blevet begået en fejl fra fru Inger Støjbergs side, hvorfor har det så aldrig fået nogen konsekvens fra DF's side?

Kl. 13:57

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 13:57

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen altså, det er jo et forløb, der er blevet blotlagt over ganske lang tid. Og når der kommer oplysninger på bordet, sidder vi jo ikke bare og siger, at så er vi ligeglade. Altså, så tager vi selvfølgelig stilling til dem. Og der er jo blevet lavet en kulegravning nu, der viser, at der er blevet begået fejl, og det har den daværende minister også erkendt. Og så synes vi, at det kan vi godt håndtere her i Folketinget. Der er ingen grund til at bruge et eller andet sted mellem 50 og 100 mio. kr. og danne en ny retspraksis i forhold til rigsretssager for så at rejse sådan en rigsretssag. Så får det en anden karakter. Og det er det, som jeg mener og vi mener at Folketingets flertal er ude i i dag.

Kl. 13:57

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt, DF – nej, SF, undskyld.

Kl. 13:57

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Der er en lille kvalitetsforskel. (*Kristian Thulesen Dahl* (DF): Det er rigtigt).

Jeg synes jo, at det er lidt paradoksalt, at vi står her i dag. Det havde vi måske ikke behøvet at gøre, hvis Dansk Folkeparti havde

ageret anderledes tilbage i 2016. Det er jo et faktum, at Dansk Folkeparti blokerede for, at det kunne blive nærmere undersøgt. Derfor måtte vi så sørge for, at det blev undersøgt efter valget.

Nu har vi så nogle meget grundige juridiske udredninger af det her spørgsmål, og jeg har simpelt hen ikke grundlag for at kunne tilsidesætte dem, og derfor mener jeg faktisk, at konsekvensen er, at nu bliver vi nødt til at tage en rigsretssag og finde ud af, hvad de så vil sige til det her spørgsmål. Så mit spørgsmål til hr. Kristian Thulesen Dahl vil være: Fortryder Dansk Folkeparti, at de modvirkede, at der kom en undersøgelse dengang i 2016 – noget, som faktisk betyder, at vi står her i dag og netop skal behandle en rigsretssag? Fortryder Dansk Folkeparti, at de blokerede for det?

Kl. 13:58

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, det fortryder vi ikke, og jeg synes i virkeligheden, at det, SF gør sig skyldig i her, er nøjagtig det samme, som fru Rosa Lund fra Enhedslisten gjorde for et øjeblik siden. Det er i virkeligheden at sige, at der ikke er lighed for loven.

Det handler om, hvordan man opfører sig. Altså, en rigsretssag rejser man vel, hvis man mener, at loven er brudt, og man mener, det kan føre til domfældelse, hvis man rejser en rigsretssag. Og sammenlignelige sager skal man vel rejse over for ministre, uanset om de ministre er kløgtige nok til lige at krybe lidt langs panelerne på det rigtige tidspunkt i SF's og Enhedslistens øjne. Ellers er det vel ikke lighed for loven?

Kl. 13:59

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Karina Lorenzen Dehnhardt, SF, værsgo.

Kl. 13:59

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen jeg synes bestemt, at der er lighed for loven. Jeg har ikke grundlag for at tilsidesætte de retlige vurderinger, som vi har fået fra advokaterne. Jeg har ikke grundlag for at tilsidesætte Instrukskommissionen, men det mener jeg faktisk at Dansk Folkeparti gør. Det her er for mig ikke et spørgsmål om politik eller partifarve; det er et spørgsmål om, om man er for eller imod retsstaten.

Kl. 13:59

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Værsgo.

Kl. 13:59

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Men de retlige vurderinger kommer jo, fordi Folketinget beder om at få lavet retlige vurderinger, og det gør man jo ikke i alle sager, hvor man har kritik at rette mod en minister. Så man må gå ud fra, at nu skal der virkelig laves en ny form for undersøgelse, når ministre forbryder sig mod reglerne, så man kan få det her grundlag, der så i givet fald kan bære frem til en rigsret. For der skal være lighed for loven, og det må vi jo sikre at man i fremtiden iagttager.

Kl. 14:00

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så siger vi tak til hr. Kristian Thulesen Dahl. Der er ikke flere korte bemærkninger. Og efter en afsprinitning er det fru Rosa Lund, Enhedslisten.

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak for det. Jeg havde egentlig ikke planlagt at gå på talerstolen i dag, for vi havde jo en ret grundig debat om den her sag i torsdags. Men når jeg alligevel tager ordet, er det, fordi hr. Kristian Thulesen Dahl for en gangs skyld siger noget meget vigtigt, nemlig om spørgsmålet om lighed for loven.

Det er netop det, det her handler om: Når helt almindelige danskere bryder den lovgivning, vi har lavet, og så bliver de stillet for en domstol, så bliver de kendt skyldige eller uskyldige. Når ministre bryder loven, skal de da også stilles for en domstol. Så nej, hr. Kristian Thulesen Dahl: Det her handler ikke om, om det her er superdejlign situation for Enhedslisten, eller hvad det var, hr. Kristian Thulesen Dahl fik sagt lige før. Det her handler om, at vi i Enhedslisten faktisk mener det alvorligt, at ministre skal overholde loven.

Vi agerer parlamentarisk grundlag for en regering lige nu, hvor Enhedslisten, hr. Kristian Thulesen Dahl og resten af Dansk Folkeparti, har støttet en undersøgelseskommision. Da I var parlamentarisk grundlag for fru Inger Støjberg, støttede I ikke, at den her sag skulle undersøges. Og det synes jeg i virkelighedens siger noget om, at vi netop mener det alvorligt, når vi siger: lighed for loven.

I den her sag er der stillet mere end 200 udvalsspørgsmål. Vi har været igennem seks samråd. Ombudsmanden er kommet med en udtalelse. Der er faldet en dom i Københavns Byret. Der er kommet en kommissionsberetning. Og der er to uvildige advokater, som har vurderet, at den her sag kan bære en rigsretssag.

Så synes jeg ærlig talt, det er lidt useriøst at affeje det med, at man synes, det her er en favorabel situation for et andet parti. Det er useriøst, hr. Kristian Thulesen Dahl – meget useriøst. Enhedslisten kan støtte det her beslutningsforslag.

Kl. 14:02

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Der er korte bemærkninger. Først er det hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:02

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Jeg vil bare lige bede fru Rosa Lund om så at bekræfte, at med det grundlag, Enhedslisten lægger for dagen her – og med den argumentation – så vil vi, hvis vi ser på de næste 100 år foran os, se mange flere rigsretssager, end vi har set de sidste 100 år.

Altså, Enhedslisten siger: Der er lighed for loven, og hvis det er sådan, at en minister forbryder sig mod reglerne, så skal man stilles for en domstol, og vi ved jo, at efter reglerne er den domstol, ministre kan stilles for, en rigsret.

Er vi så ikke enige om, at med den definition vil vi se mange flere rigsretssager i fremtiden, end vi har set i fortiden?

Kl. 14:03

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:03

Rosa Lund (EL):

Jamen jeg synes, det skal have konsekvenser, når man bryder loven. Det har det ikke haft i den her sag, og så er yderste konsekvens jo, at Folketinget må nedsætte en rigsret. I de mange andre sager, som hr. Kristian Thulesen Dahl både i dag og i torsdags har været inde på, har det jo haft konsekvenser for de ministre. Nu står vi så med en sag her, hvor det ikke havde konsekvenser, bl.a. på grund af hr. Kristian Thulesen Dahls mandater.

Kl. 14:03

Kl. 14:06

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:03

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 14:06

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der gik omkring 50 sekunder, og så var fru Rosa Lund på vild flugt fra det synspunkt, hun lige havde for et øjeblik siden. For nu er det i den yderste konsekvens, at der skal komme en rigsret, og nu skal det være sådan, at hvis det ikke har fået andre konsekvenser for ministre inden, så skal de for en rigsret.

Altså, lighed for loven er vel, at hvis man som minister forbryder sig mod reglerne – det var det, fru Rosa Lund lige for et øjeblik siden stillede sig op og sagde fra talerstolen i meget ophidsede vendinger – skal man for en domstol, ligesom alle andre jo kommer for retssystemet.

Men hvad skete der så lige før! Der lød det: med mindre det har haft andre konsekvenser for ministeren, og i yderste konsekvens. Der hørte jeg da allerede fru Rosa Lund være i gang med at bakke fra det synspunkt, hun ellers lige var kommet med.

Kl. 14:04

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Så er det ordføreren, værsgo.

Kl. 14:04

Rosa Lund (EL):

Jeg kan garantere over for hr. Kristian Thulesen Dahl, at vi ikke bakker nogen steder hen her. Vi mener, det skal have konsekvenser, når en minister bryder loven, og vi mener, at fru Inger Støjberg skal stilles for en rigsret, fordi det ikke har haft en eneste konsekvens, at fru Inger Støjberg som udlændingeminister brød loven.

Jeg synes, hr. Kristian Thulesen Dahl laver en kæmpe stor fejlslutning her, som er, at det jo netop er yderste konsekvens. Og det ved hr. Kristian Thulesen Dahl godt. Der har været masser – masser! – af muligheder for, at fru Inger Støjberg kunne tale sandt over for Folketinget, eller for, at hr. Kristian Thulesen Dahl kunne have sikret, at fru Inger Støjberg fik en næse, eller at sagen blev undersøgt.

Kl. 14:05

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Tak for det. Hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:05

Morten Messerschmidt (DF):

Nu nævnte fru Rosa Lund og andre af venstrefløjens fremmødte – få fremmødte, tør man måske tilføje – at fru Inger Støjberg tydeligvis havde begået noget ulovligt. Det kunne jeg godt tænke mig at høre lidt mere om. Hvis man læser den redegørelse, som Ombudsmanden overleverer til Folketinget, er det jo helt klart, at der er en meget, meget stor fejl, nemlig at det notat, som Udlændinge- og Integrationsministeriet udarbejder den 9. november, ikke bliver medsendt, således at Ombudsmanden alene forholder sig til pressemeddelelsen.

Nu hørte vi altså i debatten i torsdags, at ingen af de ordførere, der var på talerstolen, og som tidligere har været ministre, har nogen erindring om, at de nogen sinde har ladet en pressemeddelelse være en instruks. Var det derfor ikke en fejl, at man bare lod Ombudsmanden køre videre uden at lade det notat, som fru Inger Støjberg i hvert fald siger er den egentlige instruks, indgå? Og var det ikke en fejl, at man overhovedet ikke afhørte den daværende ombudsmand, da man så lavede hele den her Instrukskommission, på trods af fru Inger Støjbergs forsvarer ønskede det, og på trods af at den daværende ombudsmand selv ønskede at blive afhørt?

Rosa Lund (EL):

Jeg synes, det er helt fair, hvis hr. Morten Messerschmidt ikke har læst alle siderne i den lange kommissionsrapport. Derfor vil jeg bare læse et citat op:

»Den undtagelsesfrie instruks havde den følge, at der i Udlændingestyrelsen i hvert fald i en periode blev administreret klart ulovligt, og den ulovlige administration af ordningen fandt sted i hvert fald i perioden fra den 10. februar til den 1. juli 2016.«

Det står på side 68 i bind 1, hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:06

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Morten Messerschmidt, værsgo.

Kl. 14:06

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg har udmærket også læst resuméet, fru Rosa Lund, og jeg har i øvrigt også læst flere andre sider, men det er ikke det, der er spørgsmålet. Det, der er spørgsmålet, er, at når fru Rosa Lund, fru Karina Lorentzen Dehnhardt og andre ukritisk lægger Instrukskommissionens vurdering til grund, hører vi en henvisning til Ombudsmanden. Og Ombudsmandens afgørelse er uomtvisteligt fejlbehæftet. Den daværende ombudsmand har bedt om at blive afhørt, og fru Inger Støjbergs forsvarer har foreslået op til fire gange, tror jeg, at man afhører ham, men det er blevet afslået. Hvordan i alverden kan fru Rosa Lund så sige, at det her er lovmedholdeligt og er kørt efter bogen?

Kl. 14:07

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 14:07

Rosa Lund (EL):

Jamen jeg har absolut ingen grund til ikke at stole på den uafhængige kommission, som vi har nedsat til at undersøge den her sag. Jeg har ingen grund til ikke at stole på dem.

Kl. 14:07

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Så er det hr. Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:07

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg vil kredse lidt om det at bryde loven. Det, vi ved, er følgende: Fru Rosa Lund har brudt loven, hun er dømt – hun er dømt – for ulovlig indtrængen. Det har hun selv sagt i salen. Det ved vi. Til gengæld ved vi ikke, om fru Inger Støjberg har brudt loven. Der er ingen rygende pistol. Vi ved, der er begået fejl, og fru Rosa Lund har jo lige læst op, at der er begået administrative fejl. Vi ved ikke, om ministeren har brudt loven. Hvordan i alverden kan fru Rosa Lund stå på Folketingets talerstol og bramfrit påstå, at ministeren har brudt loven?

Kl. 14:08

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 14:08

Kl. 14:11

Rosa Lund (EL):

For det første er jeg da glad for, at hr. Alex Ahrendtsen siden i torsdags har lært forskellen på straffelovens § 276 a og straffelovens § 264 a. Det er nemlig to forskellige ting.

Vi ved, at ministeren har brudt loven, hr. Alex Ahrendtsen. Det, som der skal falde dom om, er jo, om det var med forsæt, altså om ministeren vidste, at ministeren brød loven. Men vi ved, hr. Alex Ahrendtsen, at ministeren har brudt ministeransvarlighedsloven.

Kl. 14:08

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 14:08

Alex Ahrendtsen (DF):

Handler det ikke snarere om, at Enhedslisten gerne vil have ydmyghed? Det var det, fru Rosa Lund sagde: Hvis ministeren bare havde været ydmyg, havde vi ikke fået den her rigsretssag. Og handler det ikke om, at Folketinget er ved at blive et jantelovsting, hvor Enhedslisten sætter standarden for, hvordan man skal opføre sig, samtidig med at Enhedslisten snart ikke kan lave en fest uden at brænde dukker af? Er det ikke det, det handler om: Enhedslisten, som hæver den moralske pegefinger over for alle andre, mens man bryder loven, så snart man kan komme til det? Er det ikke det, det handler om?

Kl. 14:09

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:09

Rosa Lund (EL):

Jeg ville jo på mange måder synes, det var dejligt, hr. Alex Ahrendtsen, hvis det var Enhedslisten med vores 13 mandater, som kunne sætte standarderne herinde for, hvordan man opfører sig. Det tror jeg nu ikke det er.

Jeg vil sige til hr. Alex Ahrendtsen, at det her handler om meget mere end ydmyghed. Jeg forstår ikke, at et traditionelt lov og orden-parti som Dansk Folkeparti ikke synes, det er meget alvorligt, når en minister bryder loven. Jeg synes, det handler om meget mere end ydmyghed. Det handler om, at når man administrerer loven, har man en særlig forpligtelse til at overholde den.

Kl. 14:10

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:10

Peter Skaarup (DF):

Tak til fru Rosa Lund for indlægget. Vi har jo her under udvalgsbehandling spurgte justitsministeren om, hvor meget det vil koste at sætte den her rigsretssag i gang, som også Enhedslisten vil have. Svaret er, at tamilsagen kostede ca. 34 mio. kr. minus sekretariatsbi-stand og lønninger til medlemmerne af Højesteret. Det vil sige, at det er rigtig mange penge, der ligger på bordet, som vi skal bruge på en ny rigsretssag. Der er mit spørgsmål så til fru Rosa Lund: Hvor mange rigsretssager har Enhedslisten egentlig tænkt sig at føre?

I fredags kom der en rapport til Folketinget, der viste, at statsminister Mette Frederiksen havde fortalt den danske befolkning noget, der ikke passede, og dermed også havde fortalt Folketinget noget, der ikke passede, nemlig at den nedlukning, man lavede i marts måned, var efter indstilling fra myndighederne. Det er jo sådan set også en rigsretssag værdig, eller hvad, fru Rosa Lund?

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:11

Rosa Lund (EL):

Det er rigtigt, at det er dyrt at nedsætte en rigsret, men demokrati er dyrt. Det er også dyrt, hver gang vi herinde skal have genudsen-delser af Dansk Folkepartis beslutningsforslag, som bliver fremsat igen og igen. Det er I i Dansk Folkeparti i jeres gode ret til, men det koster jo også penge. Altså helt ærligt, hr. Peter Skaarup, det koster jo penge at have et demokrati og have en retsstat. Vi siger jo heller ikke: Lad os lade være med at sætte LTF'erne for en domstol, fordi det er for dyrt at føre retssagen. Hvad er det for noget? Det er da en mærkelig logik.

Kl. 14:11

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:11

Peter Skaarup (DF):

Jeg stillede et spørgsmål, som jeg ikke synes at fru Rosa Lund svarede på. I fredags fik Folketinget en rapport, som vi har bedt nogle kyndige mennesker udfærdige, om, hvorvidt hele den nedlukning – altså det, der præger danskernes hverdag i øjeblikket, nemlig coronaen – som kom der i marts måned 2020, var efter indstilling fra myndighederne, eller om den ikke var. Svaret til os var: Det var den faktisk ikke. Det var noget, som regeringen selv havde fundet på, el-ler statsministeren selv havde fundet på. Det var ikke efter indstilling fra myndighederne. Så spørger jeg fru Rosa Lund: Betyder det, at man har ført den danske befolkning bag lyset, at der nu bliver ført en rigsretssag mod statsminister Mette Frederiksen?

Kl. 14:12

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så får vi svar. Værsgo til ordføreren.

Kl. 14:12

Rosa Lund (EL):

Vi mener ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at nedsætte en rigsret mod statsministeren. Vi mener, at når man skal nedsætte en rigsret, skal det belyses meget grundigt, præcis ligesom det er blevet i den her sag. Og når det er det, vil vi selvfølgelig tage stilling ud fra præcis de standarder, som vi altid sætter, nemlig at ministre har en særlig forpligtelse til at overholde loven, fordi det er dem, der administrerer den.

Kl. 14:12

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så er det fru Pernille Vermund, Nye Borgerlige.

Kl. 14:12

Pernille Vermund (NB):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt ind til Enhedsli-stens forhold til det her med at bryde loven, for jeg kan forstå, at det er meget magtpåliggende for ordføreren, at man overholder loven. På den baggrund kunne jeg godt tænke mig at læse et citat op fra den 5. januar 2012, hvor fru Rosa Lund til metroXpress sagde:

»Men det er lidt svært at svare på, om jeg vil gøre noget ulovligt igen. Det kommer an på sagen. Hvis der er mennesker, der bliver uretfærdigt behandlet, for eksempel asylansøgere, så kan det være nødvendigt at bryde loven.«

Er det stadig ordførerens holdning?

Rosa Lund (EL):

Nej, det er det ikke, fru Pernille Vermund.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Pernille Vermund.

Pernille Vermund (NB):

Det var jo et skridt i den rigtige retning. Så kunne jeg godt tænke mig at høre en anden ting. Forleden diskuterede vi det her asylpar, hvoraf pigen var 14 år og manden var 28 år, og fru Rosa Lund sagde i debatten, at parret blev adskilt, så snart man opdagede, at pigen var 14 år gammel og ikke 17 år, som hun først havde sagt. Men DR's Detektor skriver, at man allerede den 3. november vidste, at hun var 14 år, og parret blev først adskilt, efter at fru Inger Støjberg var gået ind i sagen om barnebrude og havde skrevet ret klart på Facebook: Det her vil vi ikke have i Danmark. Kan fru Rosa Lund bekræfte, at det er sandt, og at fru Rosa Lund tog fejl i torsdags?

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Rosa Lund (EL):

Det, som fru Rosa Lund, altså mig selv, kan bekræfte, er, at praksis og loven i Danmark indtil den ulovlige instruks var, at hvis den ene var under 15 år, blev parrene skilt ad. Jeg har ikke nogen grund til ikke at stole på Røde Kors i den her situation.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så er det Sikandar Siddique. Værsgo.

Sikandar Siddique (UFG):

Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at man sådan angriber fru Rosa Lund personligt, især når Dansk Folkepartis medlemmer ikke samtidig nævner de mange straffelovsovertrædelser, som DF'ere selv har på deres cv. Jeg tror faktisk, at Dansk Folkeparti er det parti, som har allerflest straffelovsovertrædelser, i hvert fald blandt deres folkevalgte. Så det synes jeg også lige man skal nævne, mens man så også nævner den sag med fru Rosa Lund. Det ville i hvert fald klæde Dansk Folkeparti.

Så vil jeg lige høre fru Rosa Lund, om Enhedslisten er klar til at kigge på, at vi kunne nedsætte en uafhængig instans, således at det ikke er politiske venner og fjender, der skal afgøre, om man skal undersøges, og *hvordan* man skal undersøges – altså, at vi rent faktisk har et demokratisk problem her.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Jeg henstiller til, at vi får den her debat holdt inden for rammer, hvor vi ikke sådan beskylder hinanden for alt muligt.

Værsgo til ordføreren.

Rosa Lund (EL):

Det blev i hvert fald tydeligt, at det ikke er Enhedslistens 13 folketingsmedlemmer, som sætter standarderne for, hvordan man opfører sig her i Folketingssalen.

For at svare på hr. Sikandar Siddiques spørgsmål vil jeg sige, at jeg synes, det ville være en rigtig god idé, hvis vi havde en

Kl. 14:13 forfatningsdomstol eller noget a la det, som Dansk Folkeparti faktisk har foreslået, altså et forfatningsråd, til netop at afgøre den her slags sager. Det ville jeg synes var rigtig fornuftigt.

Kl. 14:13 Så vil jeg også bare lige minde Tingets medlemmer om, at i Danmark er det sådan, at man ikke er straffet for altid, og jeg kan oplyse, at jeg blev dømt for ulovlig indtrængen i 2007; jeg fik en bøde, og den har jeg betalt, og pletten står ikke længere på min straffeattest. Det er bare, fordi jeg kan mærke, at I er meget nysgerrige omkring den sag.

Kl. 14:16

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Sikandar Siddique.

Kl. 14:16

Sikandar Siddique (UFG):

Når jeg spørger ind til den her uafhængige instans, er det, fordi meget af diskussionen herinde er gået på, at ja, juridisk var det forkert, men politisk var det korrekt. Og man kan sige, at den argumentation ville Kasper eller Mohammed ude på gaden jo ikke kunne bruge over for politiet, altså sige: Jeg har begået en ulovlighed her; den er juridisk forkert, men politisk er den korrekt, og derfor skal jeg slippe. Det ville jo få borgere derude til at se Folketinget som et retsløst og konsekvensløst, hvad kan man sige, parallelsamfund i forhold til det, der foregår derude. Og derfor mener vi i Frie Grønne, at det er afgørende, at vi får en uafhængig instans, der fremadrettet kan kigge på de her sager.

Kl. 14:17

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Ordføreren, værsgo.

Kl. 14:17

Rosa Lund (EL):

Jamen jeg synes, det er fine argumenter for at have noget, der ligner en forfatningsdomstol – vi kender det fra andre lande. Og jeg synes, det er meget fornuftigt, at det netop ikke er politiske venner og fjender, som skal afgøre det. Det er da klart en fejl eller en brist ved vores system. Det synes jeg da helt bestemt det er, og jeg synes, det ville være fornuftigt at se på, om vi skulle have en forfatningsdomstol i Danmark.

Kl. 14:17

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Kristian Hegaard, Radikale Venstre.

Kl. 14:17

Kristian Hegaard (RV):

Tak til fru Rosa Lund for en rigtig god tale. Vi har jo diskuteret den her sag i dag og i sidste uge, og derfor vil jeg bare høre fru Rosa Lund, om ikke hun er enig i, at de argumenter, vi har hørt, imod at rejse en rigsretssag, indtil videre ikke rigtig har noget med sagen at gøre. For det første bliver der navnlig henvist til et kærestepar, der dog blev adskilt *før* instruks og dermed ikke har noget med den ulovlige instruks at gøre; for det andet bliver der ofte henvist til den såkaldte nødløgn, der straks blev håndteret og fik konsekvenser. Det skete ikke i den her sag, hvor et borgerligt flertal i over 3½ år blokerede for at undersøge sagen. Og for det tredje henviser man til håndteringen af minksagen, der endnu ikke er afdækket.

Er ordføreren ikke enig i, at det er meget sigende, at de få, der ikke stemmer for en rigsret, ikke engang har kunnet finde et argument inden for sagskomplekset for den ulovlige instruks?

Kl. 14:18

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:18

Kl. 14:21

Rosa Lund (EL):

Jo, det er jeg meget enig i. Og jeg må også sige, at jeg synes, dobbeltmoralen er en lille smule tyk. Man går så meget op i, at alle skal overholde loven, men når det så er ens gode venner – eller den regering, som man selv var parlamentarisk grundlag for – så kan man godt se lidt igennem fingre med det. Det synes jeg faktisk er ærgerligt.

Kl. 14:18

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:18

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. I den debat, vi havde i torsdags, var vi også inde på grundprincipperne i det danske retssystem med hensyn til grundloven, altså junigrundloven af 1849, hvori det jo netop blev præciseret, at den var bygget på to grundstene. Den ene var jo, at lovgiverne naturligvis skal overholde gældende lovgivning; og den anden var og er stadig væk, at alle skal være lige for loven. Der har jeg bemærket, at fru Rosa Lund bl.a. i sit forsvar for den her rigsretsindstilling jo mener, at fru Inger Støjberg skal overholde ministeransvarsloven. Det har hun ikke gjort, og derfor støtter Enhedslisten en rigsretssag til omkring 100 mio. kr.

Der vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvad så med sagen omkring Annette Vilhelmsen f.eks.? Hvad med sagen omkring Birthe Rønn Hornbech? Og – i særdeleshed – hvad med sagen omkring den tidligere justitsminister hr. Morten Bødskov, som jo sad direkte og fabrikerede løgne? »Nødløgne« kaldte man dem godt nok, men en løgn er en løgn. Hvad mener Enhedslisten om de sager, hvor man også brød loven?

Kl. 14:19

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:19

Rosa Lund (EL):

Tak for det spørgsmål. Det er et godt spørgsmål, synes jeg. Der er to væsentlige forskelle på de sager, som bliver nævnt, og så den sag, vi står med her. Den første er, at i alle de sager blev ministeren gået eller gik selv. Altså, det fik konsekvenser for ministeren. Den anden forskel er, at både i sagen om fru Birthe Rønn Hornbech og hr. Morten Bødskov var der nogle kommissioner, som konkluderede, at det ikke kunne bære en rigsret. Her står vi med en kommission, som har konkluderet det modsatte, altså at det kan bære en rigsret. Så det er to væsentlige forskelle.

Kl. 14:20

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hans Kristian Skibby, værsgo.

Kl. 14:20

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er i hvert fald nogle forskelle, som ordføreren mener skulle være utrolig store og tilstrækkelig bevæggrund for at kaste 100 mio. kr. oven i de 40 mio. kr., man i forvejen har brugt på at gennemføre Instrukskommissionen. Efter min bedste vurdering er man altså ude på det, der hedder tynd is – her i februar måned – så jeg synes egentlig ikke, at Enhedslisten har givet nogen saglige argumenter for, hvorfor den her sag er af så grov en beskaffenhed, at den skal retfærdiggøre en rigsretssag, når man kigger på andre fuldstændig legitimt sammenlignelige sager.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 14:21

Rosa Lund (EL):

Ordføreren kan tage det helt roligt. Isen holder lige præcis her, hvor jeg står. Jeg kan dog blive i tvivl om, om den holder dér, hvor Dansk Folkeparti står, for jeg synes, det er meget, meget mærkeligt, at man vælger at sige, at lige præcis i den her sag er det helt fint, at en minister bryder loven. Altså, vi har lige haft en ordfører for Dansk Folkeparti heroppe på talerstolen og opsummere sagens kerne uden overhovedet at nævne det vigtigste punkt, nemlig at ministeransvarlighedsloven er blevet brudt.

Kl. 14:21

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så er det fru Mai Mercado, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:21

Mai Mercado (KF):

Tak. Jeg har kun et enkelt spørgsmål, og det går sådan lidt på Enhedslistens fortolkning af lighed for loven, og der vil jeg bare spørge, om ikke vi er enige om, at statsministeren skal for en rigsret, hvis eller når, som nogle ville sige, en kommissionsundersøgelse kommer frem til, at loven er blevet brudt i forbindelse med aflivningen af mink i efteråret.

Kl. 14:22

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:22

Rosa Lund (EL):

Det er klart, at hvis der ligger undersøgelser og en vurdering, som viser, at det kan bære en rigsretssag, så har vi da ikke andre muligheder end at støtte det.

Kl. 14:22

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så siger vi tak til fru Rosa Lund. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste er fru Pernille Vermund, når vi har fået sprittet af. Tak.

Kl. 14:22

(Ordfører)

Pernille Vermund (NB):

I vinteren 2015-16 stod vi med en historisk stor katastrofe på dansk jord. Migranter i tusindvis var strømmet ind over vores grænser, op ad vores motorveje. Vi havde, fandt man ud af, barnebrude i Danmark på danske asylcentre. Et ramaskrig lød, ikke bare blandt de borgerlige partier, men også blandt den venstrefløj, som åbenlyst er for kujonagtige til at møde op og tage debatten i dag. Alle ønskede handling; ingen ville acceptere, at vi havde barnebrude i Danmark. Det fastholder man stadig. Man lagde et gigantisk pres på regeringen: Løs det. Vi kræver handling.

Nu sidder man så her og insisterer på, at det her kan bære en rigsret. Ærlig talt, hvad tænker I på? Hvordan skal vi nogen sinde kunne få bugt med det, som vi ikke vil have i Danmark, med islamiske tilstande, med et pres på vores kultur og vores værdier, hvis det, hver eneste gang der bliver begået fejl på det her område – hver eneste gang – betyder, at man fører en politisk hetz mod den minister, som tør stå fast, og som tør kæmpe for danske værdier? Jeg begriber det ikke.

Der er gudskelov gode folk i Folketingssalen i dag, som af forskellige årsager stemmer imod en rigsretssag. Det er folk, som mener, at det er ude af proportioner, det er folk, som har tillid til fru Inger Støjberg og fru Inger Støjbergs udtalelser om, at der ikke er blevet begået noget ulovligt. I Nye Borgerlige stemmer vi imod beslutningsforslaget om en rigsretssag. Vi er glade for, at DF gør det samme, og at der er otte medlemmer af Venstre ud over fru Inger Støjberg selv, der stemmer imod, og at hr. Lars Løkke Rasmussen, som er her som løsgænger, også har besluttet at stemme imod. I, der stemmer for, begår en fejl – en historisk og alvorlig fejl. Jeg håber, at historien kommer til at dømme jer hårdt.

Kl. 14:25

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til fru Pernille Vermund. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Der er, som jeg har forstået det, ikke flere hovedordførere, som har bedt om ordet, og derfor går vi nu over til privatister. Privatister har 5 minutters taletid, og efter afsprington er det hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:25

(Privatist)

Peter Skaarup (DF):

Den højt respekterede krigsteoretiker Carl von Clausewitz formulerede en udødelig sætning på et tidspunkt. Krig er en fortsættelse af politik, blot med andre midler, som han sagde. Tillad mig her så at komme med en rammende omskrivning i dagens anledning: Jura – her i form af en rigsretssag vendt mod fru Inger Støjberg – er en fortsættelse af politik, blot med andre midler. Det absurde ved den her skueproces, set med Dansk Folkepartis øjne, er jo, at der bortset fra folk på den yderste venstrefløj i Folketinget er fuldstændig enighed om, at voksne mænd ikke skal danne par med mindreårige piger i Danmark, hverken på asylcentre eller andre steder i samfundet. Og her er vi så faktisk tilbage ved essensen i hele det her spørgsmål: Da fru Inger Støjberg ytrede sit ønske om at adskille småpigerne fra de ældre mænd, var det småpigerens tarv, der vejede tungest, men de voksne mænds behov for at indgå i et parforhold med mindreårige piger synes jo i en debat som den her for alle partier, alle andre partier end Dansk Folkeparti og Nye Borgerlige, at veje tungest. Det er betegnet her som retten til et familieliv, de voksne mænds ret til et familieliv.

Er der så begået fejl? Ingen tvivl om det. Der er da begået fejl i fru Inger Støjbergs ministerium. Man burde have insisteret på en individuel sagsbehandling; det er jo kommet frem. Men husk på, at fru Inger Støjberg jo handlede intuitivt korrekt, da hun ønskede ulykken bremset øjeblikkelig af hensyn til de små piger. Når de mindreårige piger var adskilt fra de ældre mænd, kunne de jo få deres situation udredt. Man kunne få kigget på sagen. Og jeg er sikker på, at de voksne muslimske mænd såmænd nok skulle have håndteret den adskillelse uden at lide unødigt nød. Men jeg er langt mindre tryk ved, om den udbredte skik med hensyn til børneægteskaber i den muslimske verden, hvor de muslimske piger altid er ofrene, er til gavn for nogen andre end voksne mænd.

Men for at gøre en meget lang historie kort: Fru Inger Støjbergs intuitive reaktion var den helt rigtige – at sikre barnebrudene mod overgreb, hvorefter embedsmandsapparatet kunne vurdere alle sagerne individuelt. Denne sagsbehandlingsrækkefølge burde fremover være den eneste tænkelige, og der venter os derfor i Folketinget en stor opgave med at sikre fremtidige flygtninge- og indvandrepiger mod voksne ægtemænd her på dansk grund – ja, såmænd også meget gerne andre steder i verden end i Danmark. Men indtil da er det min og DF's opfattelse og indstilling, at man kunne udstyre fru Inger Støjberg med en lille næse, som en række andre ministre jo har fået igennem tiden. Det kunne man gøre, når Instrukskommissionen er færdig, og så kunne man samtidig aflyse den her dybt uværdige og

ikkeproportionelle juridiske øvelse, som dansk politik har gang i, og som et flertal, hvis man stemmer, som man har sagt, har gang i.

Når jeg kalder den uværdig, er det jo, fordi den kommer til at koste rigtig mange penge for skatteborgerne. Vores vurdering er, at det mindst er 50 mio. kr., rigsretssagen kommer til at koste. Og den handler i sagens natur, som jeg har redegjort for her, først og fremmest om at få fru Inger Støjberg ned med nakken, koste hvad det vil, frem for at løse det, sagen handler om, nemlig at få stoppet den stadig stigende indflydelse på det danske samfund fra alt for ofte uintegrerede migranter, der kommer til Danmark fra det muslimske Mellemøsten. Det er sagens kerne, og her skal vi bare forestille os, at det er, som det hele tiden har været, nemlig at kvinders rettigheder i store dele af Mellemøsten er en by i Sibirien.

Vi lever på dansk grund; det danske Folketing lever. Det er vores opgave at sikre de pigers rettigheder mod de voksne mænd, og jeg forstår ikke, at et flertal i Folketinget ikke vil det.

Kl. 14:31

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Kristian Hegaard.

Kl. 14:31

Kristian Hegaard (RV):

Tak for det. Jeg bemærkede, at hr. Peter Skaarup i sin tale ofte benyttede betegnelsen ældre mænd. Derfor vil jeg bare spørge hr. Peter Skaarup, hvornår hr. Peter Skaarup mener man er en gammel mand.

Kl. 14:31

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo.

Kl. 14:31

Peter Skaarup (DF):

Hvis det er det niveau, vi er på, i forhold til Det Radikale Venstre, altså de spørgsmål, der kommer, så er de jo ret nemme at svare på. Altså, vi har jo at gøre – og Danmarks Radio har egentlig beskrevet det meget godt i Detektor – med helt unge piger, der i forhold til deres mænd er meget unge, og mændene er meget gamle. Det synes jeg burde fortælle os her i Folketinget, at der er noget større på spil end at drille en politisk modstander og et politisk parti, som man forsøger på her. Der burde De Radikale bruge den proportionalitet, vi normalt har i Folketinget. Men her skal der altså føres en rigsretssag til mange millioner kroner, koste, hvad det vil.

Kl. 14:32

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Kristian Hegaard.

Kl. 14:32

Kristian Hegaard (RV):

Nu var det jo hr. Peter Skaarup, der benyttede den betegnelse, og ikke undertegnede, så hvis det sætter debatten, så må det jo være den, der står på talerstolen, og som bruger de vendinger. Men lad nu det ligge.

Jeg bemærkede også, at hr. Peter Skaarup gjorde opmærksom på, at der selvfølgelig skulle være sket en individuel sagsbehandling, og at man på baggrund af det, som hr. Peter Skaarup havde set nu, ville give en lille næse. Hvorfor gav Dansk Folkeparti så ikke en næse i de 3½ år, hvor man sad ved magten og vidste en del om sagen, også dengang?

Kl. 14:32

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:32

Peter Skaarup (DF):

Det er jo sådan, at et flertal – mod vores stemmer – har nedsat en Instrukskommission, og så synes vi jo, det er rigtigt, at man afventer Instrukskommissionens færdige arbejde. Der er jo 2-3 embedsmænd, som man måske godt kunne finde på at komme med kritik af – og hr. Kristian Thulesen Dahl var lidt inde på det i ordførertalen – men det billede kender vi ikke endnu. Det er derfor, jeg siger: Lad os nu få Instrukskommissionen til at færdiggøre sit arbejde, og så vil Dansk Folkeparti gerne være med til at give en kritik eller en næse, om man vil. Men vi må have det samlede grundlag, før vi gør det.

Kl. 14:33

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Peter Skaarup. Der er ikke flere korte bemærkninger. Efter der er blevet afsprittet, er det hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:33

(Privatist)

Morten Messerschmidt (DF):

Tak, formand. I dag træder vi 179 ud af den vante rolle som lovgivere og bryder jo egentlig med den grundlæggende tanke, der er formuleret i grundlovens § 3, som ligesom er det, vi ellers skal holde os til. I dag optræder vi som anklagere, og derfor er det også fuldstændig naturligt, at vi ikke gør det som medlemmer af et parti, men individuelt. Vi må hver især stå til ansvar over for offentligheden, over for os selv og over for vores samvittighed.

I dag må ethvert folketingsmedlem derfor kigge til de principper, der gælder, når anklagemyndigheden almindeligvis arbejder, og det følger jo ganske klart af retsplejelovens regler, at anklagemyndigheden vel skal påse, at strafskyldige selvfølgelig drages til ansvar, men at den ikke mindst også skal påse, at forfølgelse af uskyldige ikke finder sted.

Det burde flertallet af folketingsmedlemmer måske overveje ganske nøje, inden de ukritisk, som vi hørte det fra fru Karina Lorentzen Dehnhards side, lægger den rapport – eller vi skal måske kalde det en delrapport, for det er jo en ganske stor del af de faktuelle forhold, der endnu ikke er klarlagt – vi har fået fra Instrukskommissionen, til grund for deres stemme i dag. Men man har ikke tid til at vente, for det haster, ikke sandt? Uret tikker, hr. Jeppe Bruus, fru Rosa Lund, fru Karina Lorentzen Dehnhardt – ja, der er jo ikke så mange andre – for man er så forhippet på at få sagen her igennem, at sagligheden glipper.

Derfor har man overhovedet ingen overvejelser gjort sig om den ufuldstændige karakter, som Ombudsmandens afgørelse objektivt set har, og som kunne være blevet belyst i Instrukskommissionens arbejde, hvis man havde gidet. Men det gjorde man ikke, og derfor forsomte man at indkalde den tidligere ombudsmand til klarlæggelse af, hvordan det egentlig kan være, at det, som er hele hovedsagen i fru Inger Støjbergs forsvar, nemlig det notat, der lå dagen før den meget omtalte pressemeddelelse, ikke indgår i det ombudsmandsnotat, der så tilsyneladende skal danne grundlag ikke bare for byrettens afgørelse, for Folketingets vildførelse, men for hele den her sag. Det er pinligt.

Når man sammenligner med tidligere sager, som også hr. Kristian Thulesen Dahl har fremført det, så er venstrefløjens ageren her pinlig. Og så står fru Rosa Lund og eksercerer i, om der kunne have været rejst rigsretssag mod Morten Bødskov, og konkluderer, at det kunne der ikke, efter at hun har refereret til ministeransvarlighedslovens § 5, stk. 1 og stk. 2, og således må være velorienteret om, at man altså efter ministeransvarlighedsloven endog kan straffes for uagtsomme gerninger. Jeg kan ikke forestille mig, at hr. Morten

Bødskov var uagtsom, da han løj over for Folketinget. Den, der snarere lyver her i dag, er fru Rosa Lund.

Det, der måske er det allermest inkriminerende og afslørende, i forhold til hvad der er det egentlige motiv for det, vi står over for i dag, er den måde, som venstrefløjen – nåh ja, vi skal jo ikke glemme Liberal Alliance og delvis også Venstre, for den sags skyld – fuldstændig negligerer den sagkundskab, som rent faktisk prøver at komme venstrefløjen til hjælp her. Man kunne f.eks. har taget det alvorligt, når professor emeritus Jørn Vestergaard siger, at det anklageskrift, man har strikket sammen her, er aldeles uholdbart; man kunne have taget det alvorligt, når professor i forvaltnings- og forfatningsret Frederik Waage bakker Jørn Vestergaard op; man kunne have taget det alvorligt, når Michael Gøtze, der er professor på Det Juridiske Fakultet i København, siger, at det her er en ganske, ganske uklar sag. Men det vil man ikke. Man koger rundt, man tager rundt, og begreber, som man overhovedet ikke har nogen idé om hvad betyder, tillægger man pludselig en betydning og en vægt i sit anklageskrift, uden at få afklaret, hvad det så egentlig er, man vil.

Når man siger, at forhold 2, altså den angivelige løgn over for Folketinget, skal være skærpene i forhold til forhold 1, altså det angivelige brud på lovgivningen, hvad mener man så egentlig med det? Noget svar kan vi ikke få, for det haster. Det haster så meget, at man har lagt hele sagligheden og hele juraen til side og alene har ét i sinde, nemlig at ramme fru Inger Støjberg, og det er ikke værdigt. Det er ikke den måde, anklagemyndigheden normalt arbejder på, og derfor må man bare sige, at det godt kan være, at de knapper, der lyser grønt, hurtigt går ud, men det gør vores erindring ikke.

Kl. 14:38

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Der er korte bemærkninger til hr. Morten Messerschmidt. Først er det fru Rosa Lund, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 14:38

Rosa Lund (EL):

Jeg kan på en måde godt forstå, hvis Tingets medlemmer er lidt trætte af den her debat mellem hr. Morten Messerschmidt og mig, for den har kørt længe nu. Men jeg føler mig alligevel tvunget til at spørge hr. Morten Messerschmidt, om ikke han kan bekræfte, at der er en væsentlig forskel mellem den her sag og sagen om hr. Morten Bødskov. Hr. Morten Bødskov havde et parlamentarisk grundlag, som hed Enhedslisten, som sagde: Vi har ikke længere tillid til dig som minister. Derfor trak han sig. Fru Inger Støjberg havde et parlamentarisk grundlag, som hed Dansk Folkeparti, som sagde: Vi er lidt ligeglade med, om du overholder ministeransvarlighedsloven; det holder vi bare hånden over. Er det ikke en væsentlig forskel mellem de to sager, hr. Morten Messerschmidt?

Kl. 14:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Morten Messerschmidt (DF):

Nej, fru Rosa Lund, den væsentlige forskel er, at det, fru Inger Støjberg gjorde, ingen betydning havde for den materielle retsstilling for dem, der kom til Danmark og søgte asyl. Det havde kun betydning for en processuel stilling, i forhold til hvordan de blev indkvarteret i en given periode. Det ændrede overhovedet ikke på, om de fik asyl, om de ikke fik asyl, eller om de fik deres sag behandlet osv. Det, som hr. Morten Bødskov gjorde, var, at han forhindrede Folketinget i at udføre sig arbejde. Han forhindrede et besøg på Christiania, som Folketingets Retsudvalg gerne ville gennemføre. Jeg behøver nok ikke at minde fru Rosa Lund om, hvad det er grundloven siger i forhold til dem, der forhindrer Folketinget i at gennemføre deres

arbejde; for andre, der måtte høre med, siger grundloven, at det er lig med højforræderi.

Kl. 14:42

Kl. 14:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Kristian Hegaard.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det fru Rosa Lund.

Kl. 14:39

Rosa Lund (EL):

Så er vi igen tilbage ved, at hr. Morten Messerschmidt får blandet tingene lidt sammen. For hvis de her to sager skulle minde om hinanden, hvilket man godt kan argumentere for de gør, så må det jo dreje sig om ministeransvarlighedsloven, om ministerens forpligtelse til at tale sandt over for Folketinget. Der er vi rimelig konsekvente i Enhedslisten. Vi synes, det er vigtigt, at ministre taler sandt over for Folketinget. Derfor endte sagen om nødlønnen med hr. Morten Bødskov, som den gjorde, og derfor endte den her sag ikke sådan, netop fordi Dansk Folkeparti ikke har et konsekvent forhold til, om ministre må lyve for Folketinget.

Kl. 14:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:40

Morten Messerschmidt (DF):

Men det er ikke rigtigt. Altså, fru Rosa Lund sagde lige før – det var det, der gav anledning til at nævne hende i mit indlæg her – at Morten Bødskov *ikke* forbrød sig mod ministeransvarlighedsloven, men det gjorde han helt åbenlyst. Det kan vi selvfølgelig ikke juridisk konkludere, for der blev aldrig rejst en sag, men det er jo det, der er sagen. Og når man har en minister, som altså under et rødt flertal forbyrder sig imod ministeransvarlighedsloven, men hvor der ikke bliver rejst en sag, og når man så har en minister, som under et andet flertal gør noget, som i øvrigt tilsyneladende har haft opbakning fra nærmest alle Folketingets partier, undtagen den outrerede venstrefløj, så er det da usammenlignelige sager.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak. Så er det hr. Kristian Hegaard.

Kl. 14:41

Kristian Hegaard (RV):

Det er, fordi hr. Morten Messerschmidt kritiserer det her med, at det haster. Der vil jeg bare spørge, om hr. Morten Messerschmidt kan bekræfte, at der er en forældelsesfrist i næste uge, den 10. februar, og at et borgerligt flertal blokerede for at undersøge den her sag nærmere i 3½ år. Årsagen til, at vi nu er tæt på den forældelsesfrist, og at det haster, er, at eksempelvis Dansk Folkeparti og andre ikke stemte for det tidligere beslutningsforslag, der var, om at nedsætte en undersøgelseskommission. Så kan hr. Morten Messerschmidt derved bekræfte, at det er hans eget parti, der er med til at gøre, at den her sag haster?

Kl. 14:41

Morten Messerschmidt (DF):

Ja, i høj grad. I høj grad. Vi vil gøre hvad som helst for at filibuste den her sag, sådan at vi kommer hen på den anden side af den 10. februar. Vi vil gøre hvad som helst for, at Folketingets flertal ikke bevæger sig ud i det misbrug af Rigsretten, som man er på vej ud i lige nu. Så det vil jeg bekræfte på ethvert tidspunkt, hr. Kristian Hegaard.

Kristian Hegaard (RV):

Det understreger jo lidt det hykleri, som man gør gældende på talerstolen, for så er det jo hr. Morten Messerschmidts eget parti, der er skyld i, at den her sag er fremskreden, og at den kritik, der fremhæves, derved er fuldstændig ligegyldig og uden betydning. For hvis man syntes, at det ikke skulle haste, kunne man have gjort noget, da man selv havde muligheden, i stedet for at lade ansvaret passere til andre, som det er sket.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 14:42

Morten Messerschmidt (DF):

Nej, hr. Kristian Hegaard. Hykleriet er jo, at man er så presset i tid, at man laver noget – med formandens tilladelse – regulært makværk, som ikke bare bliver kritiseret af os, der stemmer imod, men af aldeles sagkyndige folk uden for det her hus, måske fordi man har valgt nogle advokater, som aldrig nogen sinde har arbejdet med straffetret før. Det kunne man jo have gjort anderledes. Jeg mener: Man sætter jo heller ikke forsvarsadvokater til at indkøbe coronavacciner eller den slags ting. Hvorfor i alverden sætter man så nogle folk, der aldrig nogen sinde har udformet et anklageskrift, aldrig nogen sinde har forsvaret en straffesag eller haft noget med det område i dansk ret at gøre, til at lave et anklageskrift eller udkast til det? Det giver da ingen mening.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak. Så er det hr. Jeppe Bruus.

Kl. 14:43

Jeppe Bruus (S):

Tak. Jeg synes egentlig som formand for det underudvalg, der har arbejdet, at vi har haft en ordentlig, seriøs og også dybdegående proces inden for de tidsmæssige rammer, der har været. Det synes jeg egentlig også at debatten skulle afspejle. Der er jo mange påstande, der ryger gennem luften. Jeg vil bare gerne bede hr. Morten Messerschmidt om at bekræfte, at det var forkert, da hr. Morten Messerschmidt i torsdags påstod, at der blev rejst tiltale mod den daværende statsminister Poul Schlüter, og at han blev frikendt ved Rigsretten. Ligeledes: Jeg ved ikke, om jeg hørte det korrekt, men jeg syntes, der var en reference til Jørn Vestergaard, om, at han skulle have betvivlet grundlaget for en rigsret. Der var en mail fra Jørn Vestergaard i søndags, hvor han skriver til en, der stiller det samme spørgsmål: Tak for din mail. For en god ordens skyld vil jeg lige bekræfte, at jeg ikke finder anledning til at betvivle, at der er grundlag for at rejse en rigsretssag.

Jeg synes egentlig, at det hører med til billedet, at man i hvert fald ikke fremlægger de her påstande af forkert karakter.

Kl. 14:44

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:44

Morten Messerschmidt (DF):

Der er ingen tvivl om, at man godt kan rejse en rigsretssag. Men det er jo ikke det samme som, at man skal gøre det.

Det, som professor Jørn Vestergaard siger, er, at anklageskriftet, som hr. Jeppe Bruus så har den tvivlsomme ære af at stå fadder til, er dårligt udformet. Det er uholdbart – jeg tror, det er det udtryk, han bruger – bl.a. fordi man ikke kan finde ud af, hvad det her med skærpende omstændigheder betyder. Det kan være, hr. Jeppe Bruus kan gøre os lidt klogere på det i dag. Når man siger, at forhold to, altså den angivelige løgn, skal være en skærpende omstændighed i forhold til forhold et, ville det da være dejligt, hvis hr. Jeppe Bruus i dag kunne kaste lidt lys over, hvad det egentlig betyder, især i lyset af den kendelse, som Rigsretten afsagde i forbindelse med tamilsagen, hvor man jo gjorde det fuldstændig klart, at et forhold, der ikke indgår direkte i anklageskriftet, ikke kan tillægges nogen straffeskærpende betydning. Så hvad er det egentlig, hr. Jeppe Bruus og hans udvalgte vil med det her?

Kl. 14:44

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Jeppe Bruus.

Kl. 14:44

Jeppe Bruus (S):

Den tiltale, der ligger i beslutningsforslaget, har været genstand for en drøftelse blandt nogle jurister. Det, de når frem til, er, at de sådan set er enige om, at der ikke skal rejses en separat tiltale. Så er der nogle diskussioner om ordvalget. Jeg er jo ikke jurist, men sådan som jeg kan læse det, læner det sig nærmest en til en op ad det, der var taltalen i og udfaldet af tamilsagen, hvor det også indgik som en skærpende omstændighed til at belyse hovedforholdet.

Kl. 14:45

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Så er det hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:45

Morten Messerschmidt (DF):

Og i den forbindelse kunne jeg jo minde hr. Jeppe Bruus, men også de to advokater om, hvad der står i de advokatetiske regler, artikel 8, stk. 3, nemlig:

»En advokat må ikke påtage sig en sag, til hvis udførelse advokaten savner fornøden kompetence, medmindre advokaten efter aftale med klienten sikrer sig samarbejde med en dertil kvalificeret kollega.«

Nu er det vist relativt klart, at de to advokater aldrig nogen sinde har ført en straffesag. Så er det store spørgsmål jo, om klienten, i det her tilfælde hr. Jeppe Bruus, har sikret sig samarbejde med en dertil kvalificeret kollega. Jeg tvivler på det, for det var jo det, vi i Dansk Folkeparti foreslog, men som hr. Jeppe Bruus og hans flertal stemte nej til.

Kl. 14:46

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt, SF.

Kl. 14:46

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak. Nu har vi efterhånden hørt referencer til sagen mod hr. Morten Bødskov en del gange. Kan hr. Morten Messerschmidt ikke godt bekræfte, at der faktisk også var en kommission efter det forløb, og at den kom til det lidt spøjse resultat, at en nødløgn faktisk kunne være okay? Ja, det kan man jo smile lidt af, men det var rent faktisk konklusionen. Det gør det jo en lille smule svært at komme efter en minister, hvis en kommission kommer frem til, at man her faktisk godt kunne bruge en nødløgn.

Så dermed er der faktisk en kvalitetsforskel på de to sager her. For vi havde en kommission, der vurderede, at man godt kunne

komme med en nødløgn, fordi det var en helt særlig begivenhed, og nu har vi faktisk en kommission, som i hvert fald vurderer, at der er foregået noget ulovligt, og det kan bebrejdes tidligere udlændingeminister Inger Støjberg. Derfor diskuterer vi på den baggrund, at der skal en rigsretssag til.

Kl. 14:47

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Morten Messerschmidt, værsgo.

Kl. 14:47

Morten Messerschmidt (DF):

Nej, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, det, det siger, er, at man skal passe ganske meget på med at lægge den slags kommissioners konklusioner uprøvet til grund. For selvfølgelig kunne hr. Morten Bødskov være blevet dømt for overtrædelse af ministeransvarlighedsloven. Jeg ved ikke, om fru Karina Lorentzen Dehnhardt er bekendt med, hvor lav deliktgraden i virkeligheden er. Altså, bare det, at man uagttsomt lyver over for Folketinget, kan man dømmes efter § 5, stk. 2, i ministeransvarlighedsloven, så selvfølgelig kunne hr. Morten Bødskov være blevet det.

Så alene det, at fru Karina Lorentzen Dehnhardt drager den kommissionsredegørelse fra dengang frem, understreger, at man skal passe på med bare at lægge den slags ukritisk til grund. Der må man måske også minde om, at de to advokater, som fru Karina Lorentzen Dehnhardt har været med til at udvælge, jo også tager en stribe forbehold i den indstilling, der er til Folketinget, bl.a. på bevisspørgsmålet. Og det kunne måske godt kalde lidt på, at man skulle have ventet på og også lyttet til, hvad embedsmændene siger, og det kunne også være, man skulle lytte lidt til, hvad den ekspertise uden for Folketinget – altså de tre professorer – siger.

Kl. 14:48

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Karina Lorentzen Dehnhardt, værsgo.

Kl. 14:48

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Nu er det jo faktisk sådan, at der lige præcis ikke bliver rejst særskilt tiltale for afgivelse af urigtige oplysninger i den her sag, og det er også en af de ting, som vi diskuterer rigtig meget her. Hovedforholdet er jo bruddet på ministeransvarlighedsloven, og det er ikke for afgivelse af urigtige oplysninger – det er korrekt, at det indgår som en skærpende omstændighed, men det er noget helt andet, og derfor mener jeg faktisk ikke, at man ubetinget kan sammenligne de to sager hundrede procent.

Jeg vil gerne spørge, om der er forskel på Dansk Folkepartis holdning til, om noget er en fejl, eller om noget er sket med forsæt, som det jo vurderes her.

Kl. 14:48

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Tak. Så får vi et svar. Værsgo.

Kl. 14:48

Morten Messerschmidt (DF):

Ja, det er klart. Altså, der er jo hele deliktrækkefølgen fra dolus Alexanderson op til direkte forsæt. Så det giver næsten sig selv.

Men det, der er interessant i det, fru Karina Lorentzen Dehnhardt siger, er det der med det skærpende. Nu får hun ikke tredje runde, medmindre formanden giver særlig tilladelse, men det kunne måske være en lejlighed. Hvad er det egentlig, flertallet mener med det her med skærpende omstændigheder? Det er fuldstændig åbenlyst, at Rigsretten allerede i 1994 har gjort det klart, at det ikke kan være straffeskærpende. Så hvad er det for nogle skærper, fru Karina

Lorentzen Dehnhardt egentlig håber på ved at inddrage forhold to på en eller anden subtil måde uden at lade det være en del af den direkte tiltale?

Kl. 14:52

Kl. 14:49

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Så er det fru Pia Kjærsgaard. Værsgo.

Kl. 14:49

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Altså, der er jo ikke nogen tvivl om, at en nødløgn er givet med forsæt – det kan der slet ikke være nogen tvivl om. Men det var egentlig ikke så meget det, jeg ville sige, for tamilsagen er et par gange kommet til debat her i Folketingssalen, og jeg forstår sådan set godt, at man drager nogle paralleller. Nu er jeg en af dem, der var til stede dengang; jeg var faktisk selv ordfører på sagen i sin tid, og jeg har kigget lidt tilbage i arkiverne for at se, hvad der blev sagt. Og jeg tænker egentlig det samme i dag, som jeg gjorde dengang, og som jeg også fremførte på talerstolen: Hvorfor i alverden er der ikke flere folketingsmedlemmer og måske også ministre til stede oven i den røde side af Folketingssalen?

Det her er en enormt højtprofileret sag. Det er en sag, som i den grad virkelig har interesse for eftertiden. Selvfølgelig bliver alting skrevet ned, men det er der. Og jeg må også sige – og jeg tror, det faktisk gælder alle, der sidder her – at det er umådelig interessant at følge med i, hvad der egentlig bliver sagt, og hvad der bliver gjort. Hvad er argumenterne i forhold til den her sag?

Den fløj herovre, som i den grad har ført an, er væk. Jeg har bare siddet og undret mig – og, ja, det, der sker, er skammeligt.

Kl. 14:50

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:50

Morten Messerschmidt (DF):

Ja, i min optik er der kun en, som er undskyldt for ikke at være til stede i dag, og det er kulturministeren – hun er ikke medlem af Folketinget. Men derudover er jeg fuldstændig enig med fru Pia Kjærsgaard. Jeg vil bare sige, og det er måske også til forbrugerpålysning for de tre repræsentanter, der så trods alt er mødt frem, at alt, hvad der bliver sagt her i dag, vil blive brugt imod dem.

Kl. 14:51

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ønsker fru Pia Kjærsgaard ordet? Nej. Så er det fru Pernille Vermund, Nye Borgerlige. Værsgo.

Kl. 14:51

Pernille Vermund (NB):

Tak. I forlængelse af debatten med fru Karina Lorentzen Dehnhardt kunne jeg godt tænke mig at høre, om ordføreren kan bekræfte, at de to advokater, der skal føre den her sag – og nu siger jeg det med et lille smil på læben, for det er jo altså næsten urkomisk, at det er lidt med et lettelsens suk, at man kan høre, hvad de har af kompetencer, når man har en ikkeinteresse i, at den her sag overhovedet skal føres – for den enes vedkommende ikke har ført straffesager de sidste 5 år og for den andens vedkommende ifølge eget udsagn har ført 4 straffesager; 2 for overtrædelse af færdselsloven og 2 for overtrædelse af udlændingeloven?

Kl. 14:52

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Morten Messerschmidt (DF):

Det har jeg ingen grund til at betvivle, hvis fru Pernille Vermund fremfører det. Jeg var faktisk ikke bekendt med de to færdselssager – det ændrer jo tingene fuldstændigt.

Kl. 14:52

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 14:52

Pernille Vermund (NB):

På det grundlag er det måske ikke så mærkeligt, at det beslutningsforslag, som et stort flertal herinde lige om lidt blåstempler ved at stemme for, mildest talt er dilettantagtigt udført – så dilettantagtigt, at professorer nu går ud og siger: Det her holder ingen steder.

Altså, selv vores yngste jurister nede på kontoret sidder og griner ad det og siger: Det er sådan noget, man lærer det første år på jurastudiet. Kan ordføreren som jurist bekræfte det?

Kl. 14:52

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:52

Morten Messerschmidt (DF):

Det kan jeg i høj grad. Og jeg vil sige, at jeg ville unde rigtig mange her i salen at have været første år på jurastudiet.

Kl. 14:52

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:52

Peter Skaarup (DF):

Tak til hr. Morten Messerschmidt for en rigtig god tale. Der kom et spørgsmål fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt til hr. Morten Messerschmidt, hvoraf det fremgik, at man sådan set fra Folketingets side og fra juridiske eksperter side havde godkendt nødløgnen, som jeg forstod det, der kom ud af fru Karina Lorentzen Dehnhards mund.

Der vil jeg bare lige spørge, om hr. Morten Messerschmidt kan bekræfte, at det er rigtigt, at der i starten efter den sag var nogle, der mente, at det kunne man måske godt forsvare i nogle bestemte situationer, men at der efterfølgende kom et udvalg, som meget klart sagde, at man under ingen omstændigheder kan forsvare en nødløgn uanset hvad. Man kan ikke lyve over for Folketinget, uanset på hvilken måde man gør det. Kan hr. Morten Messerschmidt bekræfte, at den udlægning, der kom fra SF her, var første etape, men konklusionen blev en anden?

Kl. 14:53

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:53

Morten Messerschmidt (DF):

Det kan jeg fuldstændigt. Og det bekræfter jo den pointe, som hr. Kristian Thulesen Dahl især gjorde meget ud af, nemlig at hvis man kigger sager igennem bare i den nære fortid, vil man finde masser, som er sammenlignelige eller måske værre end det, man anklager fru Inger Støjberg for. Går man længere tilbage i historiebøgerne – jeg nævnte her under førstebehandlingen både Johannes Kjærbøl-sagen og Svend Auken-sagen – ja, så begynder det virkelig at hænge i laser oven på venstrefløjen.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Peter Skaarup igen.

Kl. 14:54

coronakrise. Der er en gældskrise overalt i den vestlige verden, der er massiv arbejdsløshed, asylanter strømmer ind over grænsen, Mellemøsten er i brand, og så sætter vi hele det her apparat i gang på en baggrund, uanset om man overhovedet ved, om en minister har løjet eller ej, på baggrund af en pressemeddelelse, som man diskuterer om var en instruks. Det er ganske enkelt ikke godt nok. Man er uskyldig, til det modsatte er bevist, det gælder også fru Inger Støjberg, der er ingen rygende pistoler. Der er kun en mistanke om, at der er begået lovbrud fra ministerens side, og jeg kan ikke lade være med at tænke på, at det ikke er fru Inger Støjberg, der er under anklage; det er udlændingepolitikken. Man vil have skovlen under hende, fordi hun er populær i befolkningen, og jeg er ked af, at dette Folketing har forvandlet sig til et Jantelovsting: Fru Inger Støjberg skal ned med nakken.

Kl. 14:54

Peter Skaarup (DF):

Så vil jeg jo godt spørge hr. Morten Messerschmidt: Når nu hr. Morten Messerschmidt kigger på det antal sager, hvor der er uddelt næser, stukket nødløgne, og hvor der er sket forskellige ting fra ministres side, hvor mange rigsretssager vurderer hr. Morten Messerschmidt at Folketinget skal sætte i gang med den relativt store økonomiske omkostning, det jo så er for skatteborgerne? Hvor mange sager vurderer hr. Morten Messerschmidt vi skal sætte i gang? Man må jo regne med, at Enhedslisten står i front sammen med de andre partier, der vil have en rigsretssag i dag. Hvor mange sager skal vi føre?

Kl. 14:54

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 14:54

Morten Messerschmidt (DF):

Så vidt jeg har talt sammen, er der siden 1990 givet 60 næser her i Folketinget. Det er jo så godt og vel to om året. Hvis vi siger, at bare halvdelen af dem skal føres efter en stringent læsning af ministeransvarlighedsloven, så er det vel der omkring niveauet ligger. Man kan i hvert fald sige, at Retsudvalget skal komme i gang med at få nogle flere højesteretsdomme rekrutteret, hvis 15 af dem skal bruges til en rigsretssag, når vi har 18. Altså, de skal jo også lave rigtig juridisk arbejde en gang imellem.

Kl. 14:55

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Morten Messerschmidt. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste er hr. Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:55

(Privatist)

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak, formand. Vi glemmer undertiden, at vi også er mennesker, og i dag behandler vi en menneskeskæbne, nemlig fru Inger Støjbergs. Jeg synes, vi er urimelig hårde ved hinanden herinde en gang imellem, og i dag og i torsdags i særdeleshed. Vi glemmer også tilgivelsen og især tilgivelsen for mindre fejl. Jeg tror, vi kunne lægge os det på sinde, når det drejer sig om fru Inger Støjberg. Derfor undrer det mig også, at regeringen ikke er til stede i dag, at Socialdemokratiet ikke er til stede, bortset fra en enkelt, Enhedslisten, bortset fra en enkelt, SF, bortset fra en enkelt, Radikale, bortset fra en enkelt, og Liberal Alliance for en kort stund. Hvor er I alle sammen henne? Det er en menneskeskæbne, og I bliver væk. Jeg forstår det ikke.

Det andet, jeg vil sige, er, at i torsdags forholdt flertallets ordførere sig juridisk til rigsretssagen, selv om de i realiteten forholdt sig politisk. Derfor må man jo også lytte til de professorer, som har udtalt sig om det dårlige juridiske arbejde, som ligger til grund for anklageskriftet, og vi så jo gerne i Dansk Folkeparti, at man droppede den rigsretssag, fordi arbejdet ikke er gjort godt nok. I bund og grund handler det om én ting: Har man tillid til fru Inger Støjberg, eller har man ikke? Tror man på hende, eller gør man ikke? Jeg tror på hende, Dansk Folkeparti tror på hende, ni øvrige folketingsmedlemmer fra den borgerlige fløj tror på hende, Nye Borgerlige tror på hende; resten gør ikke.

Jeg kommer også til at tænke på, at vi bruger oceaner af tid og penge på den her sag, samtidig med at der er en galoperende

Jeg ved ikke, hvor lang tid jeg har tilbage, for jeg kan ikke se, hvor lang tid jeg har. (*Formanden* (Henrik Dam Kristensen): Der er 43 sekunder). Så vil jeg nøjes med at henvise til, at der er to vidner, som anklager fru Inger Støjberg for at have begået ulovligheder, og at der er to andre, der frikender hende, og de to, der frikender hende, er dem, der var tættest på, mens de to, der anklager hende, var dem, der i Udlændingestyrelsen skulle sørge for, at tingene var i orden. Jeg synes, det er en sort dag i dag for Folketinget, hvis man stemmer for. Jeg er ikke stolt af at være mf i dag. Jeg håber, at fru Inger Støjberg bliver frikendt. Men jeg tror desværre, at hun allerede er blevet dømt. Men jeg håber, at fru Inger Støjberg bliver frikendt, held og lykke.

Kl. 15:00

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Hvis hr. Alex Ahrendtsen vil spritte af, er det fint. (*Alex Ahrendtsen* (DF): Vi er alle sprittere for Vorherre). Ja, det er det. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille.

Kl. 15:01

(Privatist)

Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG):

Instrukskommissionen har givet os et grundlag for, at der kan rejses tiltale ved Rigsretten imod tidligere udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg. Det er det samme, Folketingets advokater er kommet frem til, og derfor er det logisk, at det også er det, Udvalget for Forretningsordenen er kommet frem til at man skal gøre, og at de har indstillet det til Folketinget.

Det, der er problemet, og grunden til, at vi har debatten, er, at vi har det, man under tamilsagen kaldte for den falske melodi, hvor man taler om noget andet end det, sagen handler om. I tamilsagen lod man, som om det handlede om udlændingepolitik og ikke om en ulovlig administration. Det var den falske melodi. I denne sag er det præcis det samme. Man taler om barnebrude, selv om alle er imod barnebrude. Man lader, som om det handler om udlændingepolitik og ikke om en ulovlig administration. Det er den falske melodi.

Vi har i den grad hørt den falske melodi under både første- og andenbehandlingen her i Folketingssalen, og jeg synes, det er trist. Vi har hørt fru Pernille Vermund med bævende stemme komme med et eksempel om en frygtelig sag, som slet ikke er en af de sager, som denne sag handler om. Vi har hørt hr. Morten Messerschmidt påstå, at tidligere statsminister Poul Schlüter var tiltalt ved Rigsretten. Det har han selvfølgelig aldrig været, for det har der ikke været grund til, og det var der ingen der havde ønsket sig. Vi har hørt det ene eksempel efter det andet. I dag har hr. Morten Messerschmidt endda været fræk nok til at påstå, at vores skatteminister, hr. Morten Bødskov, skulle have begået højforræderi. Altså, jeg var også med til at vælge hr. Morten Bødskov dengang, vil jeg bare sige.

Jeg synes godt nok, det er groft, at man kan stå og sige sådan noget fra Folketingets talerstol. Det er en del af den falske melodi,

hvor man prøver at lave sin egen parallelle virkelighed omkring, hvad det egentlig handler om, for måske at få noget politisk sympati, måske fordi man gerne snart vil fiske et nyt folketingsmedlem. Der er i øjeblikket nærmest en desperat kamp mellem to partier på den yderste højrefløj om at fiske mest.

Jeg synes, at når vi ser den her sag, må man bare sige, at Dansk Folkeparti lyder som en genudsendelse. Ligesom fru Pia Kjærsgaard har jeg nemlig også læst fru Pia Kjærsgaards tale for Fremskridtspartiet i 1993. Den minder utrolig meget om talen fra hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti, i dag og forleden. På den måde er der selvfølgelig en vis konsistens mellem Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti. Det er jo fair nok. Men dengang sagde man, at der ikke var grundlag for at rejse tiltale mod Erik Ninn-Hansen. Han blev erkendt skyldig og fik 4 måneders fængsel, der kun blev gjort betinget på grund af alderssvækkelse – altså lige så alvorligt, som hvis det ikke var betinget. Man påstod også dengang, at det ville rasle ud med rigsretssager. Det er ikke sket. Man påstod også dengang, at det handlede om udlændingepolitik. Det gjorde det ikke. Det var den falske melodi.

Vi skal selvfølgelig stå på Instrukskommissionens og Folketingets advokaters side og stemme ja til en rigsretssag, som jeg selvfølgelig begræder. Der er da ingen, der ønsker at rejse en rigsretstiltale mod hverken sin folketingskollega eller tidligere ministerkollega. Det er der da ingen der ønsker i sig selv. Men når sagen er kommet dertil, hvor den er, mener jeg, at Folketinget er nødt til det.

Kl. 15:05

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Der er en kort bemærkning til hr. Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:05

Alex Ahrendtsen (DF):

Tyv tror jo, at hver mand stjæler. Kunne man ikke forestille sig, at Dansk Folkepartis og Nye Borgerliges medlemmer og de venstre-folk, der er imod retssagen, har tillid til fru Inger Støjberg – at vi tror på, at hun taler sandt, når hun siger, at hun ikke gav en ulovlig instruks og var vidende om det? Kunne man ikke forestille sig det i stedet for at skyde os usle motiver i skoene? Kunne man ikke vise tillid til, at vi faktisk mener, hvad vi siger?

Kl. 15:06

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille.

Kl. 15:06

Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG):

Jeg vil gerne have mig frabedt, at jeg skulle have gransket, hvad de ni venstrefolk, der stemmer imod Venstres gruppe, måtte have af motiver; det har jeg overhovedet ikke forholdt mig til. Jeg kunne f.eks. have forholdt mig til hr. Preben Bang Henriksens argumentation, som jo ud fra sit eget perspektiv er ganske saglig, når man hører den. Det har jeg sådan set ikke noget problem med. Det er jo ikke sådan, at fordi nogle stemmer noget andet, end man selv gør, behøver de at have dårlige motiver.

Men jeg må sige, at jeg synes, at med den generelle mistænkeliggørelse, som man har over for udlændinge fra de to partiers side, og den åbenbart lidt laissez faire-agtige tilgang til retssikkerhed, når det handler om netop udlændingepolitik, både i 1993 for Fremskridtspartiets vedkommende og nu i 2021 for de to partiers vedkommende, så synes jeg sådan set, at det er på sin plads at tage den diskussion.

Vi har set fly med bannere, og vi har set annoncer, der ønsker god weekend – helt ærligt.

Kl. 15:07

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 15:07

Alex Ahrendtsen (DF):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille sagde, at Dansk Folkeparti og Nye Borgerlige egentlig bare gjorde det her, fordi man ville fiske fru Inger Støjberg over i sit parti. Det var hr. Simon Emil Ammitzbøll-Billes ord. Og så er det bare, jeg stiltfærdigt spørger: Kunne hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille ikke bare give os det, at vi faktisk mener, at fru Inger Støjberg ikke skal for en rigsret, og at vi har tillid til hende? Kunne ordføreren gå så langt for al kammeratligheds skyld her i salen?

Kl. 15:07

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille. Værsgo.

Kl. 15:07

Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG):

Altså, det er ikke for kammeratlighedens skyld, men jeg vil gerne medgive, at jeg da bestemt tror, at partierne mener det. Det er ikke det, som de slette motiver består i. Det er alle de kampagner, hvor man taler om Ingers weekend og Danmarks Inger, og hvad ved jeg. Det er jo den slags, som er plat populisme oven på en meget, meget alvorlig sag, og det synes jeg er ærgerligt, altså at man fra Dansk Folkepartis og Nye Borgerliges side, når vi står her med Danmarks sjette rigsretssag siden grundlovens indførelse i 1849, så laver den slags kampagner. Det synes jeg ikke er på sin plads.

Kl. 15:08

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:08

Morten Messerschmidt (DF):

Ja, og der er måske grund til at minde om, at af de tidligere førte sager er det altså kun to, der har kunnet føres til dom.

Når hr. Bille nævner Morten Bødskov-sagen, og at det skulle være så åbenlyst forkert, hvad jeg fremfører, at hr. Morten Bødskov som justitsminister forbrød sig imod ministeransvarlighedsloven, vil jeg spørge, om hr. Bille vil forholde sig til ministeransvarlighedsloven § 5, stk. 2. Hvad er det, der gør, at hr. Bille så skråsikkert kan sige, at hr. Morten Bødskov ikke forbrød sig mod § 5, stk. 2, i den pågældende sag om nødløgnen?

Kl. 15:09

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 15:09

Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG):

For det første tror jeg, at »hr. Schmidt« skal gøres opmærksom på, at det forholder sig på den måde, at de to rigsretssager, der er faldet dom i, begge ligger, efter at det parlamentariske princip har været anerkendt i det danske folkestyre. Det er meget vigtigt, fordi efter at parlamentarismen blev indført, har man jo netop haft andre muligheder. Så har Folketinget jo netop kunnet afsætte en minister. Man har haft nogle ting, der ligger lavere på skalaen, og derfor er det jo kun i de sager, hvor man ikke er gået ind på den måde, at man har valgt at rejse rigsretssager.

Så jeg tror ikke, det er tilfældigt, at der netop er faldet dom i de to, der er kommet efter parlamentarismens indførelse, selv om

Dansk Folkeparti måske ikke er så optaget af dansk parlamentarismes historie.

Kl. 15:09

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 15:09

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg tror bare, jeg vil kalde ordføreren for ordføreren herfra og så sige, at ordføreren helt glemte at svare på, hvordan han forholder sig til ministeransvarlighedsloven § 5, stk. 2. Det kan vel ikke være, fordi han ikke lige har fået tjekket op på den, fordi som vi hørte fru Rosa Lund før, er det jo det eneste, det handler om i dag. Så vil ordføreren ikke bare lige forklare, hvordan det, at man angiveligt med fortsæt, for man kan næppe lyve uagtsomt, giver en løgn til Folketinget, så ikke kan være i strid med ministeransvarlighedsloven § 5, som minimum stk. 2?

Kl. 15:10

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 15:10

Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG):

Jeg vil så kalde spørgeren for spørgeren og sige, at det har jeg jo heller ikke sagt ikke er i modstrid med ministeransvarlighedsloven. Det har jeg ikke sagt. Det, jeg har sagt, er, at man ikke bare som enkeltperson kan vælge at kalde noget for højforræderi, fordi man synes det. Det er jo en meget grov anklage af fremsatte mod et menneske. Det var bare det, som var min pointe.

Derudover må jeg sige, at jeg tror, det er meget vigtigt, at man ser på, om der bliver taget konsekvenser. Jeg synes ikke, man skal falde i hr. Kristian Thulesen Dahls fælde og sige, at alt så skal ende i en rigsret. Selvfølgelig skal det ikke det.

Kl. 15:11

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti. (*Simon Emil Ammitzbøll-Bille* (UFG): Det er jo meget passende).

Kl. 15:11

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. I forhold til den der falske melodi, altså hvor man taler om noget andet end det, der egentlig er sagens kerne, skal jeg bare lige høre, hvor langt det egentlig rækker. Hvis vi nu tager situationen omkring minkskandalen, altså hele håndteringen omkring pandemien, og hvis der nu er en statsminister, der på et tidspunkt vil henholde sig til, at det har noget med folkesundheden at gøre, så vil det være den falske melodi, fordi det alene vil handle om en rent retlig vurdering af, i hvilket omfang nogle regler er blevet brudt. Er det rigtigt forstået?

Kl. 15:11

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 15:11

Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG):

Jeg synes da, at hver gang man prøver at få noget til at handle om noget andet end sagens kerne, er det forkert – så er det jo spin. Og det er jo sådan, at man omkring mink taler om det her med en granskningskommission – det kan jeg kun støtte op om. Og ligesom vi ikke kunne vide, om der f.eks. skulle være en rigsret, før vi kendte resultatet fra Instrukskommissionen, kan vi jo heller ikke vide, om vi synes, der skal være en rigsret, før vi kender resultatet fra gransk-

ningskommissionen. Så jeg er da spændt på at finde ud af, når de engang kommer med deres resultat, hvad de så siger – læse det og så tage stilling.

Kl. 15:12

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:12

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg spurgte ikke, om der skulle være en rigsretssag – jeg spurgte, hvad den der falske melodi indebar, altså hvor langt den rækker. For skal det forstås på den måde i hr. Simon Emil Ammitzbøll-Billes hovede, at det handler om, at når jeg f.eks. taler om barnebrude, når jeg taler om den situation, der var i 2016 med massevis af politikere fra alle mulige forskellige partier, der forlangte, at en minister greb ind, så får jeg at vide, at det er den falske melodi, fordi det slet ikke er det, det handler om, men at det handler om regelbrud? Hvad så med minkskandalen? Hvis der er nogen, der henviser til folkesundhed og siger, at det var derfor, man måtte bryde reglerne, så ville hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille sige: Det er en falsk melodi, for det handler om regelbrud.

Kl. 15:13

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 15:13

Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG):

Men jeg synes da heller ikke, det er fair, at man siger: Folkesundhed, regelbrud. Det synes jeg da ikke er fair. Det kan der ikke være nogen tvivl om at jeg ikke synes. Den falske melodi var noget, der opstod i forbindelse med tamilsagen – det var der, begrebet opstod. Det handler om, at man prøvede at kalde lovbrud for udlændingepolitik i stedet for at kalde det for lovbrud. Og det er derfor, jeg siger, at hr. Kristian Thulesen Dahl jo gidseltager store dele af Folketinget, når han påstår, at bare fordi man mente, at der skulle der gøres noget ved barnebrude, så mener man også, at man kunne administrere ulovligt. Det er da noget vrøvl.

Kl. 15:13

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Så er det hr. Hans Christian Schmidt, Venstre.

Kl. 15:13

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det. Jeg har jo siddet her i torsdags og lyttet til debatten. Det har jeg også gjort i dag, og jeg havde faktisk heller ikke tænkt mig, at jeg ville tage ordet, men nu kan jeg alligevel ikke lade være, efter jeg har hørt så mange udtale, at det her er helt klart, at det nærmest er meget, meget krystalklart, at det her selvfølgelig skal føre til en rigsretssag. Så sidder jeg og lytter mig frem til, hvad det er for nogle argumenter, man bruger for det. Den ene taler om en ting, andre taler om noget andet, og nu er vi så kommet til hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille. Derfor vil jeg bare spørge, når jeg nu har siddet og lyttet til debatten begge gange: Mener hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille, at hvis man skal gå ind og kigge på ministeransvarlighedsloven, så er det i hvert fald sådan, at hvis grundloven bliver brudt – man kan godt forestille sig en minister erklære, at vedkommende har brudt grundloven, og at man i et ministerium siger, at det har de også – så er det for hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille det rigtige at sige, at så må det føre til en rigsretssag eller til, at ministeren må gå af eller sådan noget?

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille.

Kl. 15:14

Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG):

Det var godt, at den sidste tilføjelse kom med, hr. Hans Christian Schmidt. Jeg er glad for den nuancering, for det passer også godt til den måde at tænke på, jeg kender hos spørgeren, nemlig at man går ind og ser på, hvad det er for et lovbrud, der måtte være fra en ministers side – eller en forseelse kan det jo også være – og så må man finde en sanktion, der passer. Jeg tror måske også, at nogle af os – hr. Hans Christian Schmidt, mig selv og andre, der var en del af flertallet – bør kigge lidt indad og se på, om vi ikke burde have givet den her sag større opmærksomhed i sidste valgperiode i stedet for at have ladet det ske. Der må vi jo hver især leve med vores egen samvittighed, men jeg synes da i hvert fald for mit eget vedkommende, at jeg burde have givet den sag mere opmærksomhed, og jeg synes også, at nogle af mine kolleger burde.

Kl. 15:14

Kl. 15:15

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Hans Christian Schmidt, værsgo.

Kl. 15:15

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg skriver mig ikke ind i den flok, for jeg behøvede ikke at give den mere opmærksomhed. Jeg synes faktisk, at den får alt for meget opmærksomhed i dag, så jeg vil ikke gerne tages med i den flok. Men jeg vil gerne spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille om en ting, nemlig om hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille i løbet af sin tid her i Folketinget har gjort det, at han nogen sinde har båret over med en minister, der har begået grundlovsbrud og selv erkendt det, og hvor et ministerium også har erkendt det, og så har nøjedes med at sige, at det godt kunne takseres til en stor næse. Har hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille nogen sinde været med til det?

Kl. 15:16

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille.

Kl. 15:16

Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG):

Jamen jeg er da slet ikke i tvivl om, at det her da måske kunne have endt med en stor næse, hvis Dansk Folkeparti havde haft bagdel i deres bukser, men det havde Dansk Folkeparti ikke. Det er Dansk Folkeparti, der har sørget for, at intet skete – og fordi Dansk Folkeparti har ført svag støttepartispolitik over for en regering, fordi det skete i deres egen mærkesag, står vi her i dag.

Kl. 15:16

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Så er det hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:16

Peter Skaarup (DF):

Jeg må sige, at det her er en rimelig interessant debat. Hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille siger, at hvis Dansk Folkeparti havde villet være med på en næse eller en kritik af fru Inger Støjberg, så havde vi slet ikke stået her med en rigsretssag. Er det rigtigt forstået? Eller hvad? For jeg har hørt det sådan, at hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille siger, at han vil sige ja til en rigsretssag. Var det så ikke en idé at overveje, om man i virkeligheden skal det? For så er grundlaget måske slet ikke til stede, eller hvad?

Det, som jeg også lige vil spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille om, er i forhold til det spørgsmål, som hr. Kristian Thulesen Dahl var inde på, nemlig minkskandalen. For det er jo interessant, når et flertal herinde vil føre en rigsretssag mod fru Inger Støjberg. Hvor er barren egentlig henne, altså hvor sætter vi barren i dansk politik i forhold til at føre rigsretssager? Vi har jo en statsminister lige nu, som brød loven, og da hun fik at vide, at den var brudt, så fortsatte hun med at aflive mink.

Kl. 15:17

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren. Værsgo.

Kl. 15:17

Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG):

Det er jo svære spørgsmål at svare på på så kort tid. For det første betyder det selvfølgelig altid noget, om man administrerer ulovligt, om man lyver om det, og hvor lang tid man gør det. Det er klart, at alle de parametre selvfølgelig betyder noget. For det andet er det jo egentlig ikke så kompliceret. Hvis nu Dansk Folkeparti havde foreslået en næse til den daværende integrationsminister, så tror jeg ikke, at vi havde fået en Instrukskommission, og derfor havde vi jo ikke kendt det grundlag, vi i dag kender. Nu kender vi jo det, vi kender, for vi lever i den verden, hvor Dansk Folkeparti intet gjorde. Og derfor må vi jo forholde os til den viden, vi har; en Instrukskommission, der siger, at der er et grundlag for at rejse en rigsretssag; Folketingets advokater, der siger, at der er et grundlag for at rejse en rigsretssag. Udvalget for Forretningsordenen indstiller, og vi stemmer for. Det synes jeg er meget naturligt.

Kl. 15:18

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:18

Peter Skaarup (DF):

Okay, så det er Dansk Folkepartis skyld, at hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille og Folketingets flertal stille og roligt er svømmet ind i den ålerruse, der hedder rigsretssag, og nu kan man ikke komme ud igen. Er det rigtigt forstået? Sådan hører jeg det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille siger.

Så vil jeg godt lige spørge om det andet, fordi det synes jeg slet ikke der blev svaret på. Altså, vi har en statsminister, der afliver samtlige danske mink. Hun får at vide, det er ulovligt. Hun fortsætter alligevel. Er det en rigsretssag, vi skal have der, eller hvad?

Kl. 15:19

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 15:19

Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG):

Jeg er bare glad for, hvis jeg i forhold til hr. Peter Skaarup efter 23 års medlemskab af Folketinget endelig har været med til at bibringe en forståelse af det parlamentariske princip. Så har det været en god dag for mig, så har jeg gjort noget godt, og det har jo også været en god dag for hr. Peter Skaarup, for han har fået en ny erkendelse.

I forhold til minksagen kan jeg gentage det i en uendelighed, og også hvis resten af Dansk Folkepartis folketingsgruppe spørger – den er heldigvis ikke så stor som før sidste valg, men udgør dog alligevel en del – vil jeg svare, at jeg er glad for, at man nedsætter en granskningskommission, og jeg vil spændt se frem til resultatet af den og derefter tage stilling.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Pia Kjærsgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:19 Det her handler om, at der er en minister, der efter al sandsynlighed har administreret ulovligt og ikke sagt sandheden om det. Der er en kommission, der siger, at vi bør rejse en rigsretssag. Folketingets advokater anbefaler, at vi skal rejse en rigsretssag. Det gør vi, og så lader vi den yderste højrefløj føre deres platte kampagner i fred.
Kl. 15:22

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Men jeg må bare sige, at vi sådan set er vant til i Dansk Folkeparti at få skylden for det hele. Altså, sådan har det altid været, og sådan er det også i dag. Jeg må så bare sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille, at han jo selv sad i regering på det tidspunkt, men igen: Man har taget fejl. Jeg synes, jeg har hørt det før her i den senere tid i Folketinget: Man har taget fejl. Nu er det så Dansk Folkeparti, der skulle have været med til et eller andet.

Hr. Simon Emil Ammitzbøll-Billes parti sad i regering i hele den periode og fulgte godvilligt med. Altså, hvad er det dog for et syn på sagen? Jeg kan simpelt hen ikke fatte det. Altså, den er gal; den er helt gal.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Så er det hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 15:22

Lars Løkke Rasmussen (UFG):

Jeg vil bare spørge ganske kort, og egentlig var det i relation til det svar, der blev givet til Peter Skaarup, men nu blev det gentaget her: Hvor i Instrukskommissionens beretning fremgår det, at Instrukskommissionen siger, at der er grundlag for at rejse en rigsretssag?

Kl. 15:22

Kl. 15:20 **Formanden** (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 15:22

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 15:20 **Simon Emil Ammitzbøll-Bille** (UFG):

Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG):

Ja, den er helt gal. Det er jeg sådan set enig i. Det eneste, der er galt, er, at fru Pia Kjærsgaard åbenbart ikke har fulgt debatten. For jeg sagde meget tydeligt, at jeg synes, at enhver af os, der var en del af flertallet i sidste valgperiode, burde granske vores egen sjæl og samvittighed, med hensyn til om vi gjorde nok for at interessere os for denne sag. Og jeg måtte og må sige for mit eget vedkommende: Nej, det gjorde jeg ikke.

Derfor kan jeg jo samtidig godt have det synspunkt, at det gjorde fru Pia Kjærsgaard og hendes dengang ikke mindre end 36 partifæller heller ikke. Undskyld, hvad lavede alle de mennesker i Folketinget?

Kl. 15:21

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 15:21

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen det er vores skyld, vi tager skylden på os. Det gør vi i hvert fald sådan lidt for sjov. Så får vi måske fred.

Men igen vil jeg bare sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille, som sad i regering og nu erkender, at man tog fejl, at så kunne hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille jo have sagt: Vi vil være med til at give en næse. Det gjorde man ikke, dengang man sad i regering.

Så derfor står vi i dag – bl.a. på grund af hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille og det parti, han var medskyldig i at være i regering sammen med – med en rigsretssag. Det her er jo absurd.

Kl. 15:21

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 15:21

Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG):

Meget er jeg og mit tidligere parti Liberal Alliance blevet beskyldt for i forbindelse med regeringsdeltagelse, men at der ligefrem skulle være tale om medskyld, synes jeg alligevel er lidt voldsomt. Altså, at blive beskyldt for at være medskyldig i regeringsdeltagelse, har jeg dog aldrig hørt før.

Jeg vil sige, at det her jo er klassisk Dansk Folkeparti, at det er klassisk fru Pia Kjærsgaard – det er offergørelse fra væg til væg.

Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG):

Det er selvfølgelig et meget specifikt spørgsmål, når jeg ikke har rapporten med og ikke kan slå op og pege på et sidetal. Men pointen er jo, at der står i konklusionen, at der er grundlag for at kunne rejse en rigsretssag. Det er også det, Folketingets advokater har givet Instrukskommissionen ret i. Og det ved hr. Lars Løkke Rasmussen jo godt.

Jeg synes jo egentlig også, det kunne være spændende nu, hr. Lars Løkke Rasmussen melder sig på talerlisten, at få nogle refleksioner over, hvorvidt den daværende statsminister, som jo måske mest af alle, af de tidligere ministre, burde have interesseret sig for sin fagministers ageren, ikke fortryder, at man ikke lavede f.eks. en rokade på et tidspunkt.

Kl. 15:23

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Ønsker hr. Lars Løkke Rasmussen ordet? Nej. Så siger vi tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille. Vil du lige være sød at spritte af?

Den næste privatist, som har bedt om ordet, er netop hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 15:24

(Privatist)

Lars Løkke Rasmussen (UFG):

Om lidt rejses den kun sjette rigsretssag siden demokratiets indførelse i Danmark. Den første i mere end et kvart århundrede. Det er ret alvorligt. De fleste har besluttet sig, så debatten, hvori kun halvdelen af Folketinget deltager, har jo mest rituel karakter. Det passer meget godt til taletidsreglerne. Jeg har 5 minutter. Er man tilhænger af lov, orden og retsstat, skal der rejses tiltale; hvis ikke, er man på den forkerte side af den skillelinje. Så efter den almindelige mening må jeg så stå der, men sådan føler jeg mig ingenlunde.

Som statsminister fulgte jeg sagen om adskillelse af asyløgtepar med kvinder under myndighedsalderen lidt fra sidelinjen. Jeg noterede mig det kollektive pres for handling, som bl.a. blev anført af fru Sofie Carsten Nielsen og hr. Dan Jørgensen. Jeg noterede mig, at ministeren handlede. Og jeg blev selv forud for en værdipolitisk forespørgselsdebat her i salen den 4. marts 2016 brieft af embedsmænd i både Statsministeriet og Udenrigsministeriet om at være opmærksom på, at den politiske retorik måske nok var lidt hård og firkantet, men at juraen var klar, og at man ikke uden individuel vurdering undtagelsesfrit kunne adskille ægtepar. Så jeg gik ned i salen, forberedt til tænderne, men jeg fik ikke et eneste spørgsmål

om sagen. Personligt har jeg derfor aldrig været i tvivl om, at der politisk blev kommunikeret til den noget firkantede side, men at sagsbehandlingen af ministeriet var tænkt gennemført med respekt for landets love og internationale konventioner.

Nu står vi så her. Jeg har på linje med alle kollegaer i salen selvfølgelig genlæst Instrukskommissionens centrale afsnit, redegørelserne fra advokat Poul Heitmann og professor Per Schaumburg-Müller, som er bestilt af Venstre, resposummet fra Jon Lauritzen og Anne Birgitte Gammeljord, som er bestilt af Folketinget, og det seneste skriftlige indlæg fra fru Inger Støjbergs bisidder, advokat Nicolai Mallet, som også har været efterspurgt af Folketinget. Det har vi selvfølgelig alle læst.

Det handler ikke om udlændingepolitik, det handler ikke om barnebrude, det handler om jura, sagde statsministeren på De Radikales nytårsstævne. Og man kan jo næsten høre det oversat til en nutidig skandale: Det handler ikke om folkesundhed, det handler ikke om mink, det handler om jura. Men lur mig – og jeg ved selvfølgelig godt, at man ikke må vædde fra Folketingets talerstol, ellers gjorde jeg det gerne – der kommer ikke en rigsretssag mod statsministeren i minkskandalen. Et eller andet sted – undskyld, jeg siger det ligeud – må det jo også indgå i vores vurdering af, hvor vi sætter barren for rigsretssager.

Man anlægger ikke en rigsretssag, der vil beslaglægge 15 af Højesterets 18 dommere en rum tid frem, for at finde ud af, om der *kan* straffes. Man anlægger en rigsretssag, hvis man føler sig overbevist om, at det fører til domfældelse. På den måde adskiller det sig ikke fra enhver anden straffesag, hvor anklagemyndigheden ikke må rejse en sag, fordi det ville være rart lige at finde ud af, om den tiltalte er skyldig eller ej. Og i denne sag er det os, Folketinget, der er anklager.

At Folketinget føler sig vildledt og løjet for, er uomtvisteligt. Det er desværre sket før, men har ikke ført til en rigsret. Det er blevet håndteret politisk. Havde fru Inger Støjberg fortsat været minister, da Instrukskommissionen kom med sin beretning, var hun rimeligvis blevet gået, og Folketinget havde udtalt en alvorlig misbilligelse. Nu har vælgerne imidlertid allerede besluttet, at fru Inger Støjberg ikke skal være minister, og man kan jo ikke gå af med tilbagevirkende kraft. Men Folketinget kan jo endnu nå at gøre det andet, så det burde Folketinget gøre i enighed. End ikke fru Inger Støjberg må kunne forsvare, at hun i forløbet har taget let på sandheden over for Folketinget. Men at føre den første rigsretssag i mere end et kvart århundrede på et grundlag, hvor domfældelse er tvivlsom, er en ganske anden sag.

Kl. 15:29

Instrukskommissionen har i det hele tilsidesat vidneudsagnet fra fru Inger Støjberg og centrale embedsmænd i ministeriet. Vil en rigsret gøre det, når man flytter sig fra noget civilretligt til noget strafferetligt? Eller er vi i virkeligheden her ved kernen af det forbed, som Folketingets egne advokater tager, når de siger, at det ikke kan udelukkes, at Rigsretten foretager en anden bevisvurdering end Instrukskommissionen? Og læser man vurderingerne fra de andre jurister, skabes der endnu mere usikkerhed om en domfældelse.

Ud fra en samlet vurdering når jeg derfor selv den konklusion, at en rigsretssag med langt større sandsynlighed fører til en frifindelse end en domfældelse af fru Inger Støjberg. Og hvor er vi så? Har vi så ikke bare et martyrium? Og hvis der mod min forventning dømmes til straf, vil det sikkert blive i den meget lette ende. Prøv at sammenligne sagens substans med tamilsagen: Mange mennesker i en krigszone, der i lang tid blev nægtet deres retskrav på familiesammenføring til fred og sikkerhed i Danmark, kontra relativt få mennesker i sikkerhed for krig, der i en kort periode blev forhindret i deres ægteskabelige samkvem. I den situation kan jeg for mit indre øre høre en fru Inger Støjberg, der udtaler, at det var alle pengene værd

for at redde pigerne. Domfældelse eller frikendelse? Det kommer til at grave grøfterne dybere.

Måske det store flertal i Folketinget burde kigge indad, tage ansvaret for at have gjort udlændingepolitikken til en på mange måder uklædelig kamplads, vende skråen, som man siger, og synke en klump af selvransagelse og komme videre. Måske er det for sent. Der er gået skyttegrav og symbolpolitik i sagen fra begge sider. Så måske er mayonnaisen så meget ude af tuben, at den ikke kan komme tilbage. (*Formanden* (Henrik Dam Kristensen): Tak). For der har været en stædighed hos fru Inger Støjberg, som jeg også selv fejlagtigt har tolereret alt for længe, men det her er ikke godt for sammenhængskraften i den danske befolkning.

Fru Inger Støjberg har på linje med andre topfolk i Venstre hele vejen igennem omtalt Instrukskommissionen som barnebrudskommissionen, hvilket jeg aldrig – aldrig – selv har gjort. For uanset hvad man mener om barnebrude, skal dansk lov og internationale konventioner overholdes. Det er jo heldigvis slået fast med syvtommersøm af Instrukskommissionen, og det bør et enigt Folketing fastslå i en vedtagelse, der udtrykker misbilligelse af fru Inger Støjberg, men en rigsretssag kommer efter min ringe mening til at sætte den fremtidige barre for at føre den slags sager alt, alt for lavt. Jeg kan ikke støtte den. Jeg føler mig ingenlunde sikker på, at den vil kunne føre til domfældelse.

Kl. 15:32

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Der en enkelt kort bemærkning til hr. Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:32

Alex Ahrendtsen (DF):

Tak, og tak for en god tale. Konservative Folkeparti og Liberal Alliance indtrådte i regeringen, efter at hele sagen om fru Inger Støjberg og barnebrudene var eksploderet. Gjorde Konservative Folkepartis medlemmer af regeringen og Liberal Alliances medlemmer af regeringen på noget tidspunkt statsministeren opmærksom på, at de syntes, det var en problematisk sag, at de syntes, fru Inger Støjberg skulle gå af, eller at hun skulle have en næse? Gjorde de det tilsvarende, efter at Ombudsmanden havde afleveret sin beretning i 2017?

Kl. 15:33

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 15:33

Lars Løkke Rasmussen (UFG):

Det kan jeg svare meget enkelt på: Nej. Og jeg synes også, man skal hæfte sig ved det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll, var inde på (*Munterhed*) – Ammitzbøll-Bille! Undskyld, ja, det undskylder jeg virkelig meget, jeg var så koncentreret om at få hele navnet på plads. Hr. Simon Emil Ammitzbøll-Bille stod her for et øjeblik siden og sagde: Man ved det, man ved, når man ved det. Og man kan have mange meninger om, hvorvidt der skulle være nedsat en kommission allerede i sidste valgperiode. Det blev der så ikke, men den er nedsat nu, og nu har vi resultatet, og så må man jo handle på det resultat. Og helt ærligt: Med den standard, Folketinget historisk har sat for rigsretssager og ikke rigsretssager, så ville en handling på den kommissionsrapport, der kom, jo ikke være en rigsretssag. Det ville være et stormløb mod ministeren. Og det kan jo ikke komme fru Inger Støjberg til skade, at hun ikke er minister mere, og det er jo sagen i en nøddeskal.

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Tak for det. Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 15:34 at den forberedelse af mig var til en debat om værdipolitik, altså udlændingepolitik, den 4. marts, og ingen spurgte til det, fordi alle havde travlt med at tale om imamer bag sløret, eller hvad det nu var. Så det er jo sådan set bl.a. det, der fører mig selv til at sige, at jeg intet grundlag har for at tro, at den daværende minister har ageret ulovligt, og derfor tror jeg ikke, det her fører til domfældelse. Det er en strafferet, vi taler om, og jeg tror ikke på det.

Kl. 15:38

Alex Ahrendtsen (DF):

Så Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance gjorde ikke på noget tidspunkt indsigelse. Magten skifter, de røde kommer til, og de to partier vender fuldstændig på en tallerken – og går ind for en rigsretssag. Kan hr. Lars Løkke Rasmussen give en forklaring på denne kovending, dette vendekåber? Hvorfor i alverden er det ikke sket, når man havde chancen, da man sad i regering?

Kl. 15:34

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Tak. Så er det fru Rosa Lund, Enhedslisten.

Kl. 15:38

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 15:35

Rosa Lund (EL):

Tak for det, og tak til hr. Lars Løkke Rasmussen for talen og ikke mindst for overvejelserne. Jeg er jo af den opfattelse, at det, der er kommet – for at bruge hr. Lars Løkke Rasmussens egne ord – fru Inger Støjberg til skade, er, at hendes daværende chef, hr. Lars Løkke Rasmussen, ignorerede behovet for en kommissionsundersøgelse, ignorerede behovet for at komme til bunds i den her sag.

Nu var det jo sådan, at Enhedslisten i 2018, mens hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister, fremsatte et beslutningsforslag om, at den her sag skulle undersøges, men det ville regeringen ikke. Så det er jo det, der er kommet fru Inger Støjberg til skade, altså at hun har haft en chef, som ikke erkendte, at der var behov for, at det her blev undersøgt. Det er derfor, vi står her nu.

Kl. 15:39

Lars Løkke Rasmussen (UFG):

Det kan jeg jo ikke motivtolke på. Jeg tror, jeg antydede i mit indlæg her, at den her sag jo på en eller anden måde er kommet derhen, hvor det står fuldstændig sort/hvidt. Og det er lykkedes nogle eller noget at skabe den sammenhæng, at hvis man vil retsstaten, skal man anlægge en rigsretssag. Det kan jeg også se i den måde, jeg selv deltager i den offentlige debat på. Jeg skal jo tåle både det ene og det andet. Men det er simpelt hen at forsimple det hele, og jeg forstår ikke, at Folketinget overhovedet ikke har reflekteret over at lave en beretning, der udtrykker kritik, i stedet for umiddelbart at ty til de tungeste våben, der findes i hele arsenalet, nemlig at anlægge en rigsretssag.

Kl. 15:35

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 15:39

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Tak. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:36

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak til hr. Lars Løkke Rasmussen for at tage ordet i den her debat. Det tror jeg er utrolig væsentligt, og jeg håber også, det måske kan være med til at få nogle til lige at give det en ekstra tanke, hvad det er, man er ude i.

Der er jo noget, som jeg synes er rigtig centralt. Hvis det var så åbenbart, at det, der foregik i 2016, var ulovligt, er det så ikke korrekt forstået – og nu har hr. Lars Løkke Rasmussen jo noget mere erfaring i regeringskontorerne end nogen af os andre – at embedsapparatet selvfølgelig også ville være nødt til ikke bare at undlade at følge den ulovlige instruks, eller hvad det måtte være, men også at advare op igennem systemet, så det i virkeligheden skulle ende hos statsministerens departementschef, som har forpligtelsen til at sørge for, at man får rettet ind, altså at man får stoppet den ulovlige praksis?

Kl. 15:36

Lars Løkke Rasmussen (UFG):

Det billede kan jeg ikke genkende. Altså, det, der kommer fru Inger Støjberg til skade, er, at det synspunkt, som Enhedslisten havde allerede dengang – og det anerkender jeg – og som der var ikke var flertal for, er der så kommet flertal for i mellemtiden, og der er kommet den her Instrukskommission, der er kommet med en beretning, og nu laver man en disproportionalt reaktion op imod al historie, fordi der så er sket det, at fru Inger Støjberg ikke er minister mere. Der har fru Rosa Lund jo flere gange både i debatten i sidste uge og i dag mere end antydnet, at man i en situation, hvor fru Inger Støjberg stadig havde været minister, havde slået sig til tåls med, at hun ikke var minister længere, og man havde udtrykt misbilligelse. Det er jo sagen i en nøddeskal.

Når vi ikke støttede nedsættelsen af en kommission dengang, hang det jo sammen med sagens substans. Der blev handlet politisk på det her den 10. februar 2016 i en pressemeddelelse, som kommissionen så har sagt er en instruks; Justitsministeriet har lige lavet et notat, hvoraf det fremgår, at pressemeddelelser ikke kan være instrukser. Og senest den 18. marts 2016 har fru Inger Støjberg klart givet udtryk for – og nu refererer jeg så til Instrukskommissionen – at der ville blive gjort undtagelser. Så vi taler altså om en brøde fra den 10. februar til den 18. marts.

Kl. 15:40

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 15:37

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Tak. Fru Rosa Lund, værsgo.

Kl. 15:40

Lars Løkke Rasmussen (UFG):

Jo. Det er jo svaret på det spørgsmål, og som jeg sagde i min tale for: Instrukskommissionen spurgte jo ikke nærmere ind til det; det kan være, at Rigsretten gør. Så er jeg personligt af embedsmænd i både Stats- og Udenrigsministeriet altså eksplicit blevet gjort opmærksom på, at jeg skulle være opmærksom på, at den politiske kommunikation var lidt til den hårde side, men at juraen selvfølgelig var klar. Det siger måske så også lidt om den politiske stemning,

Rosa Lund (EL):

Det er jo fuldstændig korrekt, at vi, hvis hr. Lars Løkke Rasmussen havde afsat fru Inger Støjberg som minister, da man blev bekendt med, at hun brød loven, så ikke havde stået her i dag. Det er da fuldstændig korrekt, at vi, hvis hr. Lars Løkke Rasmussen som stats-

minister for Danmark havde sagt ja til at undersøge den her sag til bunds, så ikke havde stået her i dag. Men det gjorde man ikke. Man sagde nej, og jeg mener ikke, at vi står i en situation, hvor det er disproportionalt. Det her er jo ikke bare noget, vi i Enhedslisten har fundet på, hr. Lars Løkke Rasmussen, det er Ombudsmanden, det er en dom fra Københavns Byret, det er en kommission og to uvildige advokater. Det er ikke disproportionalt.

Kl. 15:41

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Så er det hr. Lars Løkke Rasmussen. Værsgo.

Kl. 15:41

Lars Løkke Rasmussen (UFG):

Altså, hvis jeg var blevet bekendt med, at fru Inger Støjberg havde brudt loven, så var fru Inger Støjberg selvfølgelig udtrådt af regeringen. Det siger sig selv. Jeg blev ikke bekendt med, at fru Inger Støjberg brød loven. Jeg er stadig ikke bekendt med, at fru Inger Støjberg har brudt loven. Jeg tror ikke, at fru Inger Støjberg har brudt loven. Jeg tror ikke, at fru Inger Støjberg bliver dømt ved en rigsretssag.

Kl. 15:41

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Så siger vi tak til hr. Lars Løkke Rasmussen, og efter en omgang afspritning er det fru Inger Støjberg, Venstre.

Kl. 15:42

(Privatist)

Inger Støjberg (V):

I dag skal alle folketingsmedlemmer hver især agere anklagemyndighed og vurdere, om jeg i sagen om barnebrude har gjort mig skyldig i en forbrydelse, der er så alvorlig, så jeg skal stilles for en rigsret.

Jeg ved, at mine ord i dag jo nok næppe kommer til at gøre den store forskel. Den politiske beslutning er truffet af et stort flertal, også i mit eget parti, og de mener, at jeg er skyldig. I Danmark rejser man ikke straffesager for at rense hverken mennesker eller partier, tværtimod. Man gør det for at dømme dem.

Jeg står ved, at der i barnebrudsagen er begået fejl, og jeg har også flere gange beklaget dem, men i modsætning til alle jer, der om lidt trykker på den grønne knap, så var jeg i lokalet. Jeg ved, hvad jeg har sagt og gjort, og jeg ved, at jeg ikke beordrede nogen til at gøre noget ulovligt.

Jeg husker tydeligt dengang i 2016, da vi første gang hørte historierne om barnebrudene på de danske asylcentre. Folketinget var i oprør. Jeg skulle gribe ind, og jeg skulle gribe ind *nu*. Ja, selv den radikale leder, fru Sofie Carsten Nielsen, kunne dengang ikke få handling hurtigt nok. Jeg greb ind. Jeg gjorde, hvad jeg fastholder var det eneste rigtige politisk og menneskeligt at gøre.

Medierne og med dem også et flertal i Folketinget har valgt et andet fokus – et andet syn på barnebrude, men jeg får stadig kvalme, når jeg tænker på det par med en 17-årig pige og en 29-årig mand. Herregud, tænker nogle af jer nok, men hun blev gjort gravid første gang som 12-årig, fødte sit første barn som 13-årig og barn nummer to 10 måneder efter. I Danmark er den slags strafbart, og der er ikke et eneste menneske inde i den her Folketingssal i dag, der skal bilde mig ind, at det skete frivilligt. Tænk at komme til et land som Danmark – et land med ligestilling – som ung tvangsgift pige og så opleve, at staten i stedet for give dig mulighed for at bryde ud af dit tvangsægteskab fastholder dig ved at indkvartere jer sammen på et asylcenter.

Når Folketinget i dag rejser rigsretssagen mod mig, er og bliver det den ultimative mistillidserklæring, ikke kun til mig, men også til den politik, som jeg står tiltalt for. Socialdemokratiet, Venstre og

Det Konservative Folkeparti ledsager så også i dag anklagen med en bemærkning om, at jeg gjorde det politisk rigtige. Det klinger ærligt talt hult. Man anklager ikke nogen, hvis man mener, at de gjorde det rigtige. Det vidner om én ting: ingen rygrad.

I Danmark står vi midt i en værdikamp. Det er en kamp om, hvad vi vil lægge dansk jord til. Er det vores værdier, der skal gælde i vores land, eller er det andre værdier, der skal gælde i vores land? Jeg gjorde alt, hvad jeg kunne, inden for lovens rammer for at beskytte pigerne, og i dag anklager et flertal mig så ved Rigsretten for at gøre det rigtige. Det tager jeg med. Man kan slå sig, når man står fast, men vi svigter, hvis vi bøjer os.

Jeg vil gerne takke alle, der i dag står fast: otte venstrefolk, der sammen med mig stemmer imod oprettelsen af en rigsret, tidligere statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, Nye Borgerlige og Dansk Folkeparti. Jeres opbakning betyder alverden for mig.

Endelig vil jeg også gerne sige en meget stor tak for den massive støtte, som jeg oplever fra danskerne. Det er så rørende. Mit hjem har igennem den sidste måned været fyldt med blomsterbuketter. Min postkasse, ja, både den fysiske og den elektroniske, har været fyldt med breve, pakker og beskeder, og der er folk, der med fynd og klem tager debatten på Facebook og i aviserne, og rigtig mange kommer med opmuntrende ord på gader og stræder. I drømmer simpelt hen ikke om, hvor meget det har rørt mig. Tusind, tusind tak.

Kl. 15:47

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det. Der er korte bemærkninger. Hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance.

Kl. 15:47

Ole Birk Olesen (LA):

Når man indtræder i hvervet som minister, starter en periode i ens liv, hvor man, hver gang der rejser sig en folkestemning om, at der skal gøres dit eller skal gøres dat, forpligter sig selv til at gå ud og sige: Jamen hør her, vi gør faktisk allerede rigtig meget, og det, I forlanger af mig nu som minister, er enten ikke muligt eller ikke lovligt. Man skal ligesom forklare sammenhængen, man kan ikke bare ride med på den folkestemning, der er derude, for man er forpligtet af, at man ikke kan administrere mod den lov, som findes.

Det er jo det, der er problemet her, fru Inger Støjberg. Fru Inger Støjberg følte et behov for at ride med på en folkestemning i stedet for at optræde som minister, der siger: Det, I forlanger her, er for det første ikke nødvendigt, for reglerne fungerer allerede, og for det andet er det, I forlanger, ikke lovligt, og derfor kan vi ikke gøre det. Det ansvar svigtede fru Inger Støjberg og ville hellere ride med på en folkestemning.

Kl. 15:48

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:48

Inger Støjberg (V):

Det er jeg jo så ganske enkelt ikke enig med hr. Ole Birk Olesen i. For som jeg også sagde i min tale, så var jeg i lokalet, og jeg ved, præcis hvad jeg har sagt og hvad jeg har gjort. Det er i øvrigt bakket op af alle vidner, der har været i barnebrudekommissionen, at jeg jo netop ikke beordrede nogen til at gøre noget ulovligt.

Men når det er sagt, er jeg helt ind i knoglerne imod barnebrude, og jeg vil gøre alt for at beskytte de piger. Men selvfølgelig inden for lovens rammer. Nu vil det jo så være op til Rigsretten at afgøre, om der er noget at sætte en finger på eller ej, og det synes jeg at vi skal lade Rigsretten afgøre.

	Kl. 15:49		Kl. 15:51
Formanden (Henrik Dam Kristensen): Hr. Ole Birk Olesen.		Formanden (Henrik Dam Kristensen): Fru Inger Støjberg, værsgo.	
	Kl. 15:49		Kl. 15:51
Ole Birk Olesen (LA): Hvis fru Inger Støjberg ville have administreret lovligt her, hvorfor skrev fru Inger Støjberg så en pressemeddelelse, hvori der stod, at de skulle adskilles uden undtagelse – en pressemeddelelse, som jo kom til at fungere som en instruks? Var det, fordi fru Inger Støjberg ville bilde befolkningen ind, at hun gjorde noget, som hun nu påstår at hun i virkeligheden slet ikke gjorde?		Inger Støjberg (V): Men, fru Rosa Lund, skal vi nu ikke lade Rigsretten tage stilling til de her ting? Og så må man jo bare sige, at fru Rosa Lund vist har mere erfaring som tiltalt end som højesteretsdommer.	
	Kl. 15:49		Kl. 15:51
Formanden (Henrik Dam Kristensen): Fru Inger Støjberg.		Formanden (Henrik Dam Kristensen): Så er det hr. Alex Ahrendtsen, Dansk Folkeparti.	
	Kl. 15:49		Kl. 15:51
Inger Støjberg (V): Prøv at høre her: Nu lader vi lige Rigsretten afgøre det her. Men når det er sagt, så administrerer man jo ikke et land, man styrer jo ikke et land ud fra en pressemeddelelse, og det tror jeg egentlig også godt at hr. Ole Birk Olesen ved.		Alex Ahrendtsen (DF): Tak for en god og personlig tale, vil jeg sige til fru Inger Støjberg. Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance indtrådte jo i regeringen, efter at hele barnebrudssagen var eksploderet, og hr. Lars Løkke Rasmussen har bekræftet, at ingen af de to partiers medlemmer af den nye regering på noget tidspunkt nævnte sagen eller nævnte, at fru Inger Støjberg skulle træde tilbage. En af dem, som blev minister, var hr. Ole Birk Olesen. Nævnte hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance på noget tidspunkt, at han syntes, at fru Inger Støjberg skulle træde tilbage, at han syntes, at hele den her sag var mærkelig, at der var begået ulovligheder; eller nævnte han på noget tidspunkt, at Liberal Alliance ville blive nødt til at trække sig fra regeringen på baggrund af det, der var sket?	
	Kl. 15:50		Kl. 15:52
Formanden (Henrik Dam Kristensen): Så er det fru Rosa Lund, Enhedslisten.		Formanden (Henrik Dam Kristensen): Fru Inger Støjberg.	
	Kl. 15:50		Kl. 15:52
Rosa Lund (EL): Tak for det, og tak til fru Inger Støjberg for at gå på talerstolen i dag og tage ordet. Sidst vi fik lejlighed til at stille fru Inger Støjberg spørgsmål i den her sal, fik vi jo skiftende forklaringer, og derfor synes jeg, det er rigtig prisværdigt, at vi får muligheden i dag. Jeg vil derfor gerne spørge fru Inger Støjberg, om fru Inger Støjberg er enig i, at ministre har en særlig forpligtelse til at overholde loven, fordi det er ministre, der administrerer loven. Jeg er nemlig enig med fru Inger Støjberg i, at vi står midt i en værdikamp, og den værdikamp handler om vores demokrati.		Inger Støjberg (V): Nej, det kan jeg med sikkerhed sige at hr. Ole Birk Olesen ikke gjorde.	
	Kl. 15:50		Kl. 15:52
Formanden (Henrik Dam Kristensen): Fru Inger Støjberg.		Formanden (Henrik Dam Kristensen): Hr. Alex Ahrendtsen.	
	Kl. 15:50		Kl. 15:52
Inger Støjberg (V): Jamen jeg mener bestemt, at alle har en forpligtelse til at overholde lovgivningen i Danmark. Og nu bliver der jo så rejst en rigsretssag, og lad os så få Rigsretten til at afgøre, hvad der er op og ned i det.		Alex Ahrendtsen (DF): Det, der undrer mig, er, at hr. Hans Christian Schmidt jo har afæsket hr. Ole Birk Olesen et svar på at have udsendt en pressemeddelelse, 24 timer efter at Instrukskommissionens rapport på flere tusind sider blev offentliggjort. Hvorfor tror fru Inger Støjberg, at hr. Ole Birk Olesen er vendt på en tallerken så hurtigt, efter at han har været minister, og efter at regeringsmagten er skiftet til de røde? Hvad skyldes dette vendekåberi? Nå, nu bliver han vred dernede, men hvad tror fru Inger Støjberg det skyldes?	
	Kl. 15:51		Kl. 15:53
Formanden (Henrik Dam Kristensen): Fru Rosa Lund.		Formanden (Henrik Dam Kristensen): Nu får vi et svar. Værsgo til fru Inger Støjberg.	
	Kl. 15:51		Kl. 15:53
Rosa Lund (EL): Tak for svaret. Så kan vi jo kun være enige om, at alle i Venstres folketingsgruppe burde støtte en rigsretssag – hvis vi er enige om, at ministre har en særlig forpligtelse til at overholde loven, fordi det netop er ministre, der administrerer loven. Sådan har vi det i hvert fald i Enhedslisten, og derfor stiller vi sådan set de samme krav til ministre, uanset hvilken partifarve de har, hvor man jo kan sige det modsatte om dem, der sidder i den anden side af salen, end jeg gør.		Inger Støjberg (V): Jamen jeg vil sige, at nogle gange ønsker man jo at vide, hvad der foregår inde i hovedet på folk, men lige præcis her tror jeg ikke, at jeg har lyst til at vide det. Men jeg ved simpelt hen ikke, hvorfor hr. Ole Birk Olesen har skiftet standpunkt så markant – det må han selv svare på.	

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Så er det hr. Sikandar Siddique.

Kl. 15:53

sig de værdier, som vi netop lever efter i Danmark, og i Danmark har vi ligestilling, i Danmark er det sådan, at piger og drenge, kvinder og mænd er lige meget værd. Vi er imod tvangsægteskaber, og vi skal kæmpe for pigernes rettigheder og frihed, og det ville jeg bare sådan ønske at hr. Sikandar Siddique også gjorde.

Kl. 15:56

Sikandar Siddique (UFG):

Tak for ordet. Jeg kan forstå, at fru Inger Støjberg har været særlig optaget af de her unge piger, og at det har været forklaringen under hele det her forløb. Men jeg vil nu bruge lejligheden til at spørge fru Inger Støjberg, om hun også er bekendt med de mange traumatiserende oplevelser, som mange af de par, som blev adskilt, har haft. Vi har hørt historier om en kvinde, der forsøgte at begå selvmord, og om stressede graviditeter, og det har vi ikke hørt så meget fra fru Inger Støjberg om. Så jeg vil bare lige høre, om fru Inger Støjberg er klar over det, og hvad fru Inger Støjberg tænker om de par, som har oplevet det her på grund af den ulovlige instruks.

Kl. 15:54

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:54

Inger Støjberg (V):

Jamen hr. Sikandar Siddique, jeg kan sige, at jeg har været meget, meget optaget af netop at sikre pigernes rettigheder og sikre, at når man kommer til Danmark, er det danske værdier, der gælder. Og helt ærligt, jeg kan simpelt hen ikke forestille mig noget mere forførdeligt end at komme hertil som asylansøger, komme til et land, hvor der er ligestilling, og så blive fastholdt i det greb, som de her piger blev fastholdt i.

Det, jeg ønskede dengang, var at give pigerne et pusterum til netop at sætte sig ned og tænke over, om de ville forblive sammen med den mand, som de var kommet hertil med. Derfor kan jeg jo også modsat spørge hr. Sikandar Siddique, om han har noget begreb om, hvor traumatiserende et tvangsægteskab mon kan være.

Kl. 15:55

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Sikandar Siddique.

Kl. 15:55

Sikandar Siddique (UFG):

Det må være forførdeligt, og det skal selvfølgelig bekæmpes, men nu er det fru Inger Støjberg, der står på talerstolen og derfor skal svare på spørgsmål.

Fru Inger Støjberg svarede ikke på mit spørgsmål, og jeg håber, at fru Inger Støjberg vil bruge anledningen til også at sende et budskab til de mange par, som led under den her ulovlige instruks. Jeg håber, at fru Inger Støjberg vil sætte nogle ord på det. Og så vil jeg afslutningsvis spørge: Jeg og Frie Grønne har jo flere gange sagt, at det ikke er okay, at det er politiske venner og fjender, der skal afgøre, om der skal skrives anklageskrifter, og vi har derfor snakket om en forfatningsdomstol, mener fru Inger Støjberg efter det her forløb, at der er behov for en uafhængig instans, så vi fremadrettet ikke skal have de her udemokratiske processer?

Kl. 15:56

Formanden (Henrik Dam Kristensen):
Fru Inger Støjberg, værsgo.

Kl. 15:56

Inger Støjberg (V):

Altså, prøv at høre, det sidste vil jeg slet ikke forholde mig til i dag.

Men det, jeg meget, meget gerne vil forholde mig til, er, at jeg ærlig talt synes, at det ville klæde hr. Sikandar Siddique at tilslutte

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:56

Morten Messerschmidt (DF):

Nu blev det tidligere nævnt, at pressemeddelelsen af uransagelige årsager er blevet betragtet som instruks. Ja, den har endog lagt navn til hele den her proces i stedet for det notat, der tilsyneladende ligger fra dagen før. Nu har jeg været lidt inde at kigge på nogle af fru Inger Støjbergs tidligere ministerkollegaer og de pressemeddelelser, der er blevet sendt ud. Vi har her fru Mai Mercado, vi har hr. Karsten Lauritzen, og vi har søreme også hr. Ole Birk Olesen. Det, jeg kunne tænke mig at høre, er, om fru Inger Støjberg kan erindre, om der var nogen af de pressemeddelelser, som blev sendt ud af nogen af hendes ministerkollegaer, som nogen sinde havde karakter af en instruks – altså hvor embedsapparatet øjeblikkelig røg ned i presseafdelingen og sagde: Er der kommet nogen pressemeddelelser i dag, så vi ved, hvad vi skal gøre? Er der noget eksempel på, at det nogen sinde er sket?

Kl. 15:57

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:57

Inger Støjberg (V):

Ikke mig bekendt. Nej, hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 15:57

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Dermed siger vi tak til fru Inger Støjberg. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Undskyld, fru Inger Støjberg, fru Liselott Blixt vil gerne komme med en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 15:58

Liselott Blixt (DF):

Tak for en bevægende tale. Det var ikke meningen, at jeg skulle tage ordet, men efter at have hørt hr. Sikandar Siddique tale om en af de unge piger, som nærmest var drevet til at tænke på selvmord, så tænker jeg på alle de sager, som vi jævnligt læser om i medierne. Der er den 22-årige kvinde, der er vansiret efter de mange tæv, hun har fået, efter at hun har været tvangsgift; der er de mange selvmord, der bliver begået, de æresdrab, der bliver begået. Hvis vi skal sætte de her sager med de kvinder, der faktisk er udsat for vold eller har begået selvmord, op mod de enkelte par, der bare et øjeblik bliver skilt fra hinanden, hvor er det så, vi skal rette støtten hen i Danmark?

Kl. 15:58

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:58

Inger Støjberg (V):

Hvor ville jeg ønske – og jeg tror godt, at jeg kan tage fru Liselott Blixt til indtægt for det samme – at Folketinget kunne samles om netop at få gjort op med den uskik, det er, når det handler om tvangsægteskaber, arrangerede ægteskaber og jo selvsagt også barnebrude. Tænk, hvis den her sag kunne forene Folketinget i for alvor at få sat ind over for den uskik og få sikret, at når man er her i Danmark, så

er det altså de danske normer og værdier, der gælder, og ikke dem, man har taget med sig fra Mellemøsten.

Kl. 15:59

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Nu siger jeg tak til fru Inger Støjberg. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Der er ikke flere, som har bedt om ordet, og derfor skal vi til afstemning, men vi skal først have afsprittet salen.

Så vi holder en pause på 20 minutter, og så stemmer vi jo igen i tre hold. Jeg beder om, at man stille og roligt går ud af salen og husker at holde afstand.

Mødet er udsat. (Kl. 15:59).

Kl. 16:21

Afstemning

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Mødet er genoptaget.

Vi går i gang med afstemningen.

Det er hold 1, og som bekendt stemmes der nu om beslutningsforslagets endelige vedtagelse. Der kan stemmes.

Når man har stemt, er man velkommen til i god ro og orden og med afstand at forlade salen.

Hold 2 er også velkommen til at stemme, og det er en afstemning om endelig vedtagelse af beslutningsforslaget. Værsgo at stemme.

Til dem, der kommer ind i salen nu, er vi i gang med endelig afstemning om beslutningsforslaget.

Når man har stemt, bedes man forlade salen stille og roligt og med god afstand.

Vi stopper ikke afstemningen før kl. 16.35.

Kl. 16:33

Jeg afslutter afstemningen om 2 minutter.

Kl. 16:34

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Der er ikke flere, der ønsker at afgive deres stemme, og derfor afslutter jeg nu afstemningen.

Afstemningen er slut.

For stemte 139 (S, V, RV, SF, EL, KF, LA, ALT, Orla Østerby (UFG), Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG) og Susanne Zimmer (UFG), imod stemte 30 (DF, NB, Lars Løkke Rasmussen (UFG), Britt Bager (V), Hans Christian Schmidt (V), Inger Støjberg (V), Kristian Pihl Lorentzen (V), Mads Fuglede (V), Michael Aastrup Jensen (V), Peter Juel-Jensen (V), Preben Bang Henriksen (V) og Thomas Danielsen (V)), hverken for eller imod stemte 0, fraværende var 10 (IA, SIU, SP, JF, Jens Rohde (UFG), Sikandar Siddique (UFG) (ved en fejl), Uffe Elbæk (UFG) (ved en fejl), Nicolai Wammen (S), Simon Kollerup (S) og Troels Lund Poulsen (V) (jf. nedenfor)).

Forslaget til folketingsbeslutning er vedtaget, og dette vil nu blive meddelt Rigsrettens formand.

[For stemte:

Alex Vanopslagh (LA), Anders Kronborg (S), Andreas Steenberg (RV), Ane Halsboe-Jørgensen (S), Anne Honoré Østergaard (V), Anne Paulin (S), Anne Valentina Berthelsen (SF), Annette Lind (S), Anni Matthiesen (V), Astrid Carøe (SF), Astrid Krag (S), Benny Engelbrecht (S), Bertel Haarder (V), Birgitte Bergman (KF), Birgit-

te Vind (S), Bjarne Laustsen (S), Bjørn Brandeborg (S), Brigitte Klintskov Jerkel (KF), Bruno Jerup (EL), Camilla Fabricius (S), Carl Valentin (SF), Carsten Kissmeyer (V), Charlotte Broman Mølbæk (SF), Christian Juhl (EL), Christian Rabjerg Madsen (S), Christoffer Aagaard Melson (V), Claus Hjort Frederiksen (V), Dan Jørgensen (S), Daniel Toft Jakobsen (S), Egil Hulgaard (KF), Ellen Trane Nørby (V), Erling Bonnesen (V), Eva Kjer Hansen (V), Fatma Øktem (V), Flemming Møller Mortensen (S), Halime Oguz (SF), Hans Andersen (V), Heidi Bank (V), Henrik Dahl (LA), Henrik Dam Kristensen (S), Henrik Møller (S), Henrik Vinther (RV), Ina Strøjer-Schmidt (SF), Jacob Jensen (V), Jacob Mark (SF), Jakob Ellemann-Jensen (V), Jakob Sølvhøj (EL), Jan E. Jørgensen (V), Jan Johansen (S), Jane Heitmann (V), Jens Joel (S), Jeppe Bruus (S), Jesper Petersen (S), Jette Gottlieb (EL), Julie Skovsby (S), Karen Ellemann (V), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Karsten Hønge (SF), Karsten Lauritzen (V), Kasper Roug (S), Kasper Sand Kjær (S), Katarina Ammitzbøll (KF), Kathrine Olldag (RV), Katrine Robsøe (RV), Kim Valentin (V), Kirsten Normann Andersen (SF), Kristian Hegaard (RV), Kristian Jensen (V), Kaare Dybvad Bek (S), Lars Aslan Rasmussen (S), Lars Christian Lilleholt (V), Lea Wermelin (S), Leif Lahn Jensen (S), Lennart Damsbo-Andersen (S), Lotte Rod (RV), Louise Schack Elholm (V), Magnus Heunicke (S), Mai Mercado (KF), Mai Villadsen (EL), Malte Larsen (S), Marcus Knuth (KF), Marianne Jelved (RV), Marie Bjerre (V), Marlene Ambo-Rasmussen (V), Martin Geertsen (V), Martin Lidegaard (RV), Mattias Tesfaye (S), Merete Scheelsbeck (KF), Mette Frederiksen (S), Mette Gjerskov (S), Mogens Jensen (S), Mona Juul (KF), Morten Bødskov (S), Morten Dahlin (V), Naser Khader (KF), Nick Hækkerup (S), Niels Flemming Hansen (KF), Ole Birk Olesen (LA), Orla Hav (S), Orla Østerby (UFG), Peder Hvelplund (EL), Per Larsen (KF), Pernille Rosenkrantz-Theil (S), Pernille Skipper (EL), Peter Hummelgaard (S), Pia Olsen Dyhr (SF), Rasmus Helveg Petersen (RV), Rasmus Horn Langhoff (S), Rasmus Nordqvist (SF), Rasmus Prehn (S), Rasmus Stoklund (S), Rasmus Vestergaard Madsen (EL), Rosa Lund (EL), Ruben Kidde (RV), Rune Lund (EL), Samira Nawa (RV), Signe Munk (SF), Simon Emil Ammitzbøll-Bille (UFG), Sofie Carsten Nielsen (RV), Sophie Løhde (V), Stén Knuth (V), Stinus Lindgreen (RV), Susan Kronborg (RV), Susanne Zimmer (UFG), Søren Egge Rasmussen (EL), Søren Pape Poulsen (KF), Søren Søndergaard (EL), Tanja Larsson (S), Theresa Berg Andersen (SF), Thomas Jensen (S), Tommy Ahlers (V), Torsten Gejl (ALT), Torsten Schack Pedersen (V), Trine Bramsen (S), Trine Torp (SF), Troels Ravn (S), Ulla Tørnæs (V), Victoria Velasquez (EL) og Zenia Stampe (RV).

Imod stemte:

Alex Ahrendtsen (DF), Bent Bøgsted (DF), Britt Bager (V), Dennis Flydtkjær (DF), Hans Christian Schmidt (V), Hans Kristian Skibby (DF), Inger Støjberg (V), Jens Henrik Thulesen Dahl (DF), Karina Adsbøl (DF), Kristian Pihl Lorentzen (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Lars Boje Mathiesen (NB), Lars Løkke Rasmussen (UFG), Lise Bech (DF), Liselott Blixt (DF), Mads Fuglede (V), Marie Krarup (DF), Mette Hjermind Dencker (DF), Mette Thiesen (NB), Michael Aastrup Jensen (V), Morten Messerschmidt (DF), Pernille Vermund (NB), Peter Juel-Jensen (V), Peter Seier Christensen (NB), Peter Skaarup (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Preben Bang Henriksen (V), René Christensen (DF), Søren Espersen (DF) og Thomas Danielsen (V).

Hverken for eller imod stemte:

Ingen.

Fraværende:

Aki-Matilda Høegh-Dam (SIU), Edmund Joensen (SP), Jens Rohde (UFG), Nicolai Wammen (S), Sikandar Siddique (UFG) (ved en fejl), Simon Kollerup (S), Sjúrdur Skaale (JF), Troels Lund Poulsen (V), Uffe Elbæk (UFG) (ved en fejl) og Aaja Chemnitz Larsen (IA)].

Kl. 16:35

Meddelelser fra formanden

Formanden (Henrik Dam Kristensen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Det næste møde afholdes i dag kl. 16.50, altså om 15 minutter.

Jeg beder alle om at forlade salen, så vi kan få den rengjort.

Mødet er hævet. (Kl. 16:36).
